

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Kazneni odjel prvog stupnja

Poslovni broj: K-47/2025.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, u vijeću sastavljenom od sudaca tog suda, Buge Mrzljak Stenzel, predsjednice vijeća te Ljiljane Krešo i Ingrid Korenčić, sutkinja porotnica, u kaznenom predmetu protiv optuženog Milana Krištofca i optuženog Leopolda Jožića, zbog kaznenog djela iz članka 230. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. i člankom 37. stavkom 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21. dalje u tekstu: KZ/11.), povodom optužnice Županijskog državnog odvjetništva u Zagrebu od 12. srpnja 2022. broj KO-DO-61/2022., s izmjenama podneskom od 13. studenog 2025., nakon javne rasprave održane 2. ožujka 2026. u prisutnosti zamjenice Županijskog državnog odvjetnika u Zagrebu Anite Kalajžić, optuženog Milana Krištofca i njegovog branitelja Milka Križanovića, optuženog Leopolda Jožića i njegove braniteljice odvjetnice Marijane Tomić i zamjenice punomoćnice oštećene Filipa Gregura, 6. ožujka 2026. objavio je, a 3. ožujka 2026.

p r e s u d i o j e

I. Optuženi MILAN KRIŠTOFAC, OIB: 57334339387, sin Milana i Milke rođene Udorović, rođen 12. kolovoza 1990. u Koprivnici, s prijavljenim prebivalištem Josipa Pupačića 5, Bjelovar, državljanin Republike Hrvatske, sa završenom osnovnom školom, nezaposlen, bez vrijednije imovine, uzdržava se povremenim radom i dječjim doplatkom, time da od povremenog rada zarađuje od 800,00 do 1.000,00 eura mjesečno, oženjen, supruga Emina Krištofac, nezaposlena, bez vrijednije imovine, otac petero maloljetne djece, vojsku nije služio, ne zna da li se vodi u vojnoj evidenciji, ne vodi se drugi kazneni postupak, osuđivan

i

optuženi LEOPOLD JOŽIĆ, nadimak Leo, OIB: 40038100269, sin Zefe i Stojne rođene Čibarić, rođen 29. veljače 1984. u Janjevu, s prijavljenim prebivalištem u Zagrebu, Ljiljana 23, Sesvete, državljanin Republike Hrvatske, sa završenom osnovnom školom, zaposlen u TD L. J. LIMUZINE USLUGE j.d.o.o., Ljudevita Posavskog 3, Zagreb, mjesečni prihod od 1.500,00 eura, od vrijednije imovine vlasnik je više vozila budući da se bavi rent-a-carom, oženjen, supruga Ivona, zaposlena, ne žive zajedno, ne zna za primanja i imovinu supruge, otac troje maloljetne djece, djecu uzdržava zajedno sa suprugom, nije služio vojsku, ne zna da li se vodi u vojnoj evidenciji, ne vodi li se drugi kazneni postupak, osuđivan

krivi su

što su:

- 29. i 30. prosinca 2021., nakon što je oštećenica Ana Zambata angažirala optuženog Milana Krištofca za prijevoz namještaja i drugih stvari, u njezina dva stana na adresi u Zagrebu, Republike Austrije br. 5, te nakon što je tijekom prijevoza stvari optuženi Milan Krištofac došao do informacije da oštećenica Ana Zambata u stanu posjeduje veću količinu novca dobivenu od prodaje stana u Splitu, iskoristio je nepažnju oštećenice i izradio kopiju ključa ulaznih vrata stana oštećenice Ane Zambata, na navedenoj adresi, nakon čega je, u namjeri nepripadnog stjeganja veće količine tuđeg novca, optuženog Leopolda Jožića obavijestio o tome da imenovana u stanu na adresi u Zagrebu, Republike Austrije broj 5, ima veću količinu novca te mu je i predao kopiju ključa ulaznih vrata stana oštećenice Ane Zambata, sve kako bi mu omogućio i ukazao na priliku za počinjenje kaznenog djela teške krađe na štetu Ane Zambata, nakon čega je optuženi Leopold Jožić u namjeri nepripadnog stjeganja veće količine tuđeg novca, dobivene informacije o novcu i adresi stana oštećenice Ane Zambata te kopiju ključa ulaznih vrata njenog stana, predao dalje Romanu Stevanoviću, kako bi mu omogućio i ukazao na priliku za počinjenje kaznenog djela teške krađe na štetu Ane Zambata, nakon čega su, dana 13. siječnja 2022., zajedno i po prethodnom dogovoru, s ciljem protupravnog prisvajanja tuđe pokretne stvari, Romano Stevanović, Đani Radelić i Dino Šajn osobnim automobilom marke Citroen C-Elysee“, reg. oznaka ZG1601-HN, bijele boje, kojim je upravljao Dino Šajn, zajedno se dovezli do adrese u Zagrebu, Trg Vladka Mačeka, gdje je Dino Šajn ostao čekati u automobilu, dok su Romano Stevanović i Đani Radelić izašli iz automobila i oko 11.30 sati pješice otišli do stambene zgrade u Zagrebu, Republike Austrije br. 5, do stana na 5. katu, koji je u vlasništvu i u kojem stanuje oštećenica Ana Zambata i gdje se nalazila sa kćerkom Marlenom Zambata, nakon čega su pokucali na vrata, lažno se predstavivši kao policijski službenici, a kada ih je Ana Zambata pustila u stan uvjerena da se radi o policijskim službenicima koji istražuju krađu novca koju je ranije prijavila u policijskoj postaji, Romano Stevanović i Đani Radelić neistinito su govorili kako raspolažu detaljima oko navedene krađe novca te da su uhitili počinitelje, nakon čega je Đani Radelić zatražio od oštećenice Ane Zambata da donese novčanicu od 200,00 EUR-a kako bi ju poslikao i usporedio sa ukradenim novčanicama, pa kada je imenovana iz spavaće sobe, u blagovaonicu u kojoj su se nalazili, donijela PVC vrećicu u kojoj se nalazilo oko 75.000,00 EUR-a, te iz kuverte u vrećici izvadila novčanicu od 200,00 EUR-a, Đani Radelić je predmetnu novčanicu fotografirao, a potom je upitao oštećenicu koliko je novaca dobila od prodaje stana i gdje se taj novac nalazi, a kada mu je ista rekla da se novac nalazi u ormaru u spavaćoj sobi, Đani Radelić otišao je sa oštećenicom Anom Zambata u spavaću sobu rekavši joj kako bi taj novac slikao, za koje vrijeme je Romano Stevanović, kako bi odvratio pozornost njezine kćeri, otišao sa Marlenom Zambata u stan koji se u zgradi nalazi pored stana Ane Zambata, pa kada je Ana Zambata u spavaćoj sobi otvorila ormar i pokazala vrećicu u kojoj se nalazio novac, Đani Radelić je slikao ormar i vrećicu, a potom odgurnuo Anu Zambata, koja je uslijed njegovog odguravanja pala na krevet i počela vikati, u kojem trenutku joj je isti rekao da će joj otetiti i ubiti kćer ako policiji prijavi krađu novca, te je uzeo i u zajedničku korist zadržao novčani iznos u visini 370.000,00 EUR-a u apoenima od 500,00 EUR-a koji se nalazio u plavoj vrećici i novčani iznos od 75.000,00 EUR-a u apoenima od 200,00 i 50,00 EUR-a koji se nalazio u bijeloj vrećici te se sa otuđenim novcem udaljio iz stana, u koje vrijeme je iz stana pored izašao i Romano Stevanović, te su po izlasku iz zgrade

zajedno ušli u vozilo u kojem ih je ispred zgrade, sukladno prethodnom dogovoru, čekao Dino Šajn, nakon čega su se sa otuđenim novcem, u visini od oko 445.000,00 EUR-a, protuvrijednosti oko 3.337.500,00 kuna, zajedno odvezli, koji novac su u zajedničku korist zadržali,

- dakle, s namjerom potaknuli drugoga da savladavanjem većih prepreka dođe do stvari iz zatvorenog prostora tuđu pokretnu stvar oduzme drugome s ciljem da je protupravno prisvoji, a vrijednost ukradene stvari je velika,

- čime su optuženi Milan Krištofac i optuženi Leopold Jozić počinili kazneno djelo protiv imovine, poticanjem na tešku krađu – opisano u članku 229. stavak 2. u vezi sa stavkom 1. točkom 1. i člankom 228. stavkom 1 KZ/11., sve u vezi sa člankom 37. stavak 1. KZ/11., a kažnjivo po članku 229. stavku 2. i članku 37. stavku 1. KZ/11.

II. Optuženi Milan Krištofac se na temelju članka 229. stavka 2. u vezi s člankom 37. stavkom 1. KZ/11.

o s u đ u j e

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU 2 (DVIJE) GODINE.

III. Na temelju članka 54. KZ/11. optuženom Milanu Krištofcu se u kaznu zatvora na koju je osuđen uračunava vrijeme oduzimanja slobode od 26. siječnja 2022. do 5. svibnja 2022.

IV. Optuženi Leopold Jozić se na temelju članka 229. stavka 2. u vezi s člankom 37. stavkom 1. KZ/11.

o s u đ u j e

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU 1 (JEDNE) GODINE I 8 (OSAM) MJESECI.

V. Na temelju članka 54. KZ/11. optuženom Leopoldu Joziću se u kaznu zatvora na koju je osuđen uračunava vrijeme oduzimanja slobode od 28. siječnja 2022. do 5. svibnja 2022.

VI. Na temelju članka 158. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. - dalje u tekstu: ZKP/08.) dosuđuje se oštećenoj Ani Zambata iz Zagreba, Republike Austrije 5., OIB: 63378264172, imovinskopravni zahtjev te se nalaže optuženom Milanu Krištofcu i optuženom Leopoldu Joziću (zajedno sa Romanom Stevanovićem, Đanijem Radelićem i Dinom Šajnom, prema pravomoćnom dijelu presude Županijskog suda u Zagrebu od 28. prosinca 2023. K-13/2023-203.) solidarno isplatiti oštećenoj Ani Zambata, iz Zagreba, Republike Austrije 5, OIB: 63378264172, novčani iznos od 425.000,00 EUR, zajedno sa zateznim kamatama koje teku na taj iznos od dana 13. siječnja 2022. do isplate, i to do 31. prosinca 2022. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi

tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude.

VII. Na temelju članka 148. stavka 1. i 3. u vezi s člankom 145. stavkom 2. točkom 1., 6., i 8. ZKP/08. nalaže se optuženom Milanu Krištofcu i optuženom Leopoldu Joziću, naknaditi troškove kaznenog postupka na ime paušala u iznosu 700,00 eura svaki optuženik, te solidarno (s Romanom Stevanovićem, Đanijem Radelićem i Dinom Šajnom, prema pravomoćnom dijelu presude Županijskog suda u Zagrebu od 28. prosinca 2023. K-13/2023-203.), troškove svjedoka u iznosu 109,58 eura/825,63 kuna i troškove vještačenja u iznosu 350,39 eura i to u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude te troškove opunomoćenika oštećenice, a o čemu će sud donijeti posebno rješenje.

Obrazloženje

1. Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu podiglo je dana 12. travnja 2022. optužnicu broj: KO-DO-61/2022 (list 453. do 463.) protiv Romana Stevanovića, Đanija Radelića i Dine Šajna zbog počinjenja kaznenog djela protiv imovine – razbojništva – opisanog u članku 230. stavku 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. te protiv optuženog Milana Krištofca i optuženog Leopolda Jozića zbog počinjenja kaznenog djela protiv imovine – pomaganja u razbojništvu – opisanog u članku 230. stavku 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. i u vezi s člankom 38. KZ/11. Đani Radelić bio je u vrijeme podizanja optužnice nedostupan, pa je predloženo suditi mu u odsutnosti. No, budući da je 1. lipnja 2023. bio uhićen, optužnica je u odnosu na njega bila povučena, nakon čega je optužno vijeće rješenjem od 30. lipnja 2022. broj Kov-22/2022-86 vratilo optužnicu tužitelju. Potom je 12. srpnja 2022. podnesena je nova optužnica protiv istih osoba za ista kaznena djela koja je potvrđena dana 10. ožujka 2023. rješenjem optužnog vijeća broj Kov-45/2022/136 (list 1016. i 1017.).
2. Nakon provedene rasprave, vijeće Županijskog suda u Zagrebu je 28. prosinca 2023. donijelo presudu broj K-13/2023-203. (listovi 1518-1539 spisa) kojom je Romana Stevanovića, Đanija Radelića i Dinu Šajna proglasilo krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv imovine – razbojništva – opisanog u članku 230. stavku 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. Istom presudom, optuženi Milan Krištofac i optuženi Leopold Jozić bili su oslobođeni od optužbe da bi počinili kaznenog djela protiv imovine – pomaganja u razbojništvu – opisanog u članku 230. stavku 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. i u vezi s člankom 38. KZ/11.
3. Presudom i rješenjem Visokog kaznenog suda od 11. prosinca 2024. broj I KŽ-261/2024. potvrđena je navedena presuda vijeća Županijskog suda u Zagrebu u osuđujućem dijelu, a ukinuta je, djelomičnim prihvaćanjem žalbe državnog odvjetnika i po službenoj dužnosti u oslobađajućem dijelu u odnosu na optuženog Milana Krištofca i optuženog Leopolda Jozića zbog kaznenih djela iz članka 230. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. i u vezi s člankom 38. KZ/11. (pomaganje u razbojništvu).
4. Stoga je, pred vijećem Županijskog suda u Zagrebu, ponovljeno suđenje optuženom Milanu Krištovcu i Leopoldu Joziću.

5. Na ponovljenom suđenju, zastupnica optužbe izmijenila je činjenični opis, zakonski opis i pravnu oznaku djela protiv optuženog Milana Krištofca i optuženog Leopolda Jožića te je izmijenjenom optužnicom ovim optuženicima stavljeno na teret počinjenje kaznenih djela protiv imovine – poticanjem na razbojništvo iz članka 230. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. i u vezi s člankom 37. stavkom 1. KZ/11.
6. Nakon provedene rasprave, vijeće je optuženog Milana Krištofca i optuženog Leopolda Jožića proglasilo krivim zbog počinjenja kaznenih djela protiv imovine – poticanjem na tešku krađu iz članka 229. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. točkom 1. i člankom 228. stavkom 1 KZ/11., sve u vezi sa člankom 37. stavkom 1. KZ/11. Dakle, vijeće je izmijenilo činjenični opis, zakonski opis i pravnu oznaku djela, što će biti obrazloženo kasnije u tekstu.
7. Oba optuženika očitovala su se kako se ne smatraju krivima.
8. Optuženi Milan Krištofac je naveo kako je ranije iznio obranu te da kod nje u cijelosti ostaje. Predložio je da se ona pročita i da se reproducira snima ispitivanja, što je i učinjeno. Nije želio odgovarati na pitanja.
  - 8.1. Na prvom suđenju branio se u obrani naveo da on nema nikakve veze s kaznenim djelom koje mu se stavlja na teret. Uopće nije niti znao da oštećenica ima bilo kakav novac, jer je ona nakon prijevoza stvari iz Splita u Zagreb rekla da nema novaca za platiti prijevoz. Također nije predavao nikome nikakav ključ osim što je imao ključ od kombija. Niti u toj fazi postupka nije želio odgovarati na pitanja.
  - 8.2. U obrani u prethodnom postupku (DVD list 206. spisa) naveo da nema nikakve veze s učinkom tog kaznenog djela. Točno je jedino da je on vozio stvari Ane Zambata koju je upoznao kao i njezinu kćerku. Međutim, ostale osobe za koje se navodi da su počinile kazneno djelo on ne poznaje i s njima nekima nikakve veze. Nije kopirao nikakav ključ niti je znao da bi Ana Zambata imala veliku količinu novca kod sebe.
9. Optuženi Leopold Jožić je naveo kako je ranije iznio obranu te da kod nje u cijelosti ostaje. Predložio je da se ona pročita i da se reproducira snima ispitivanja, što je i učinjeno. Nije želio odgovarati na pitanja, osim na pitanja svoje braniteljice.
  - 9.1. Na prvom suđenju također je naveo da je obranu iznosio prilikom ispitivanja u državnom odvjetništvu te je u cijelosti ostao kod te obrane.
  - 9.2. Tako je, na temelju članka 435. ZKP/08., reproducirana obrana ovog optuženika od 18. veljače 2022. (DVD list 309. spisa) u kojoj je naveo da nema nikakve veze s učinkom kaznenog djela niti zna tko ga je počinio. On je imućan čovjek koji nema potrebe činiti kaznena djela, a o čemu je u spis dostavio dokumentaciju o svojoj imovini.
  - 9.3. Branio se kako ga je početkom siječnja 2022. nazvao optuženi Milan Krištofac i pitao ga da li želi kupiti kombi vozilo. Optuženi Milan Krištofac je došao s kombijem te ga je optuženi Leopold Jožić tražio da isproba kombi, što mu je optuženi Milan Krištofac dopustio. S optuženim Krištofcom je dogovorio da će kupiti kombi, ali da optuženi Krištofac pod cijenu uzme jedan njegov stari kombi i još 1.500,00 eura. Budući da nije imao odmah novac, dogovorili su se da optuženi Krištofac ostavi svoj kombi, a uzme

Jozić te da nakon par dana dođe po novce. Optuženi Milan Krištofac je 10. siječnja 2022. došao po novce i nakon toga ga više nije vidio. Uzeo je samo ključ od kombija, ali nikakav ključ od stana nije uzeo. Optuženi Leopold Jozić poznaje optuženog Romana Stevanovića budući da je optuženi Stevanović podstanar u stanu koji je u Jozićevom vlasništvu. Stoga je s optuženim Romanom Stevanovićem znao komunicirati putem mobitela, ali isključivo vezano za stan, plaćanje stanarine i sl.

9.4. Odgovarajući na pitanja svoje braniteljice optuženi Leopold Jozić je naveo da je broj telefona 0915555625 njegov broj mobitela. Inače ima dva telefona, jer ima firmu. S jednog telefona je poslao poruke na drugi telefon. To zna raditi iz razloga što mu ljudi duguju novac, pa onda to napravi da tim ljudima može pokazati da i njega „stišću“ drugi ljudi. Na taj način ih potiče da onda oni njemu prije vrate novac koji mu duguju. Dvije poruke koje se spominju u ovom predmetu nemaju nikakve veze s ovim predmetom i postupkom. Te poruke uopće vremenski ne koincidiraju s vremenom počinjenja kaznenog djela iz ovog predmeta.

10. U dokaznom postupku su izvedeni svi predloženi dokazi obrane. Odbijena su tri dokazna prijedloga optužbe, a razlozi za to izneseni su u nastavku.

10.1. Uz suglasnost stranaka pročitani su odnosno reproducirani i pregledani dokazi optužbe:

a) Isprave:

- Izvješće o uhićenju i dovođenju Romana Stevanovića u pritvorsku policijsku jedinicu broj K-33/22 od 14. siječnja 2022. (str. 5-7);
- Izvješće o uhićenju i dovođenju Dine Šajna u pritvorsku policijsku jedinicu broj K-33/2022 od 13. siječnja 2022. (str. 9-11);
- Zapisnik o očevidu i izvješće o kriminalističko – tehničkoj pretrazi mjesta događaja broj K-33/2022 od 13. siječnja 2022. (str. 16-19);
- Zapisnik i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 00158943 od 13. siječnja 2022. (str. 24-25);
- Zapisnik i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 01466167 od 13. siječnja 2022. (str. 26-27);
- Zapisnik i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 0158941 od 13. siječnja 2022. (str. 28-29);
- Zapisnik i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 01466031 od 14. siječnja 2022. (str. 30-31);
- Ispis kretanja vozila Citroen C-elysee reg. oznake ZG 1601-HN putem GPS sustava (str. 33-34);
- Izvješće Policijske uprave zagrebačke, SKP, Službe općeg kriminaliteta od 13. siječnja 2022. (str. 35);
- Zapisnik o pretrazi doma i drugih prostorija kod Dine Šajna od 14. siječnja 2022. (str. 39-41);
- Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 00069875 od 14. siječnja 2022. (str. 42);
- Zapisnik o pretrazi doma i drugih prostorija kod Romana Stevanovića od 14. siječnja 2022., (str. 46-48);
- Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 01241633 od 14. siječnja 2022. (str. 49);

- Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 01241633 od 14. siječnja 2022. (str. 50);
- Zapisnik o pretrazi doma i drugih prostorija kod Romana Stevanovića (list 51-53);
- Zapisnik i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 00069876 od 14. siječnja 2022. (str. 65-66);
- Zapisnik i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 00069874 od 14. siječnja 2022. (str. 142-143);
- Zapisnik i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 01241759 od 13. siječnja 2022. (str. 144-145);
- Izvješće o uhićenju i dovođenju optuženog Milana Krištofca u pritvorsku policijsku jedinicu od 26. siječnja 2022. (str. 155-157);
- Zapisnik o prepoznavanju osobe od 26. siječnja 2022. (str. 184-185);
- Izvješće o uhićenju i dovođenju optuženog Leopolda Jožića u pritvorsku policijsku jedinicu od 28. siječnja 2022. (str. 267-272);
- Zapisnik i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 01321682 (str. 275-277);
- Prva strana službene zabilješke o dojavi PU bjelovarsko-bilogorske i to samo u pogledu toga tko je, kada i kome izvršio dojavu (str. 396);
- Dopis i izjava Damira Krištofca (str. 423-424);
- Nalog Županijskog suda u Zagrebu broj Kir-t-294/2022 od 02. lipnja 2022. (str. 694-695);
- Zapisnik o pretrazi doma i drugih prostorija PUZ-a, Službe općeg kriminaliteta broj K-33/2022 od 02. lipnja 2022. kod optuženog Đanija Radelića (str. 697-701);
- Zapisnik o pretrazi pokretne stvari i bankovnog sefa PUZ-a, Službe općeg kriminaliteta broj K-33/2022 od 02. lipnja 2022. kod Đanija Radelića (str. 702-705);
- Potvrde i zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta broj 01241636, broj T/Ap1241637, broj 01241638 od 02. lipnja 2022. (str. 706-708) te su razgledani;
- DVD medij sa snimkom video nadzornog sustava Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine s adrese u Zagrebu, Republike Austrije 14 s izrađenim fotografijama (poseban omot);
- DVD medij sa snimkom video nadzora Prometnog redarstva Klaićeva-Primorska-Republike Austrije –Trg V. Mačeka, sa izrađenim fotografijama (poseban omot);
- DVD medij sa snimkama video nadzora sustava banke OTP Zagreb, Republike Austrije 5 od 13. siječnja 2022. (poseban omot);
- DVD medij sa snimkom video nadzora Grada Zagreba od 13. siječnja 2022. (poseban omot);
- Fotodokumentacija povodom dokazne radnje prepoznavanja osobe (str. 279-280).

b) Nalazi i mišljenja vještaka:

- nalaz i mišljenje Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" od 08. srpnja 2022. (list 733. do 737.);
- nalaz i mišljenje Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ od 05. travnja 2022. (list 427. do 437.);
- iskaz vještaka Igora Špoljarića s rasprave 13. lipnja 2023. (list 1139).

10.2. Isto tako, uz suglasnost stranaka pročitani su dokazi obrane:

- dopis Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Splitu s preslikama dokumentacije koja se odnosi na prijenos vlasništva na stanu u Splitu, Preradovićevo šetalište broj 11., na I. (prvom) katu, označen br. 2., u površini od 102,94 m², a koji je upisan u ZK. uložak broj 5238, katastarske općine 329835 Split (list 1301.-1314. spisa);

- kupoprodajni ugovor između Ane Zambata i Mire Džaja kao i tabularna izjava (list 1363. do 1368.);
- ugovor o kupnji nekretnine i potvrda o isplati kupoprodajne cijene (list 1385-1388);
- račun odvjetnice Sanje Vukmanović (list 664 spisa);
- račun odvjetničkog društva Volić&Ružička&Cabadaj Cafuta d.o.o (list 665 spisa);
- liječnička potvrda (1102 spisa) povijest bolesti za Anamariju Stevanović (list 1103 spisa);
- ugovor o kupoprodaji motornog vozila Mercedes Sprinster s pripadajućom dokumentacijom (listovi 314-323 spisa);
- dokumentacija koju je predao optuženi Leopold Jozić, izjava Ivone Skeleta Jozić, punomoć Leopoldu Joziću, ugovori o zakupu, najmu, kupoprodaji, kreditu, izvaci iz zemljišnih knjiga, izvadak iz sudskog registra za L.J. Limuzine Usluge, vjenčani i rodni listovi (listovi 324-357 spisa);
- odgovor II Policijske postaje vezano za podnošenje kaznenih prijava od strane Ane Zambata (list 1314 spisa).

10.3. Uz suglasnost stranaka pročitani su zapisnici o ispitivanju svjedoka:

- zapisnik o ispitivanju svjedoka Damira Krištofca s rasprave 12. lipnja 2023. (list 1131-1133 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Ane Zambate s rasprava 30. lipnja i 01. rujna 2023. (listovi 1168-1171 i 1221-1226 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Marlene Zambata s rasprava 01. rujna i 05. rujna 2023. (listovi 1226-1228 i 1250-1254 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Nenada Rajna sa zapisnika o ispitivanju pred policijskim istražiteljem 18. ožujka 2022. (list 404-407 spisa), uz suglasnost stranaka;
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Romane Krištofac s rasprave od 13. lipnja 2023. (list 1140 spisa) – koristila povlasticu nesvjedočenja;
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Milana Krištofca (starijeg) s rasprave od 30. lipnja 2023. (list 1165 spisa) – koristio povlasticu nesvjedočenja;
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Dejana Đanića s rasprave 13. lipnja 2023. (list 1142 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Krešimira Bana s rasprave 13. lipnja 2023. (listovi 1140-1141 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Mateje Radelić s rasprave 12. lipnja 2023. (listovi 1134-1135 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Alena Sokalića s rasprave 30. lipnja 2023. (listovi 1165-1167 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Vladimira Cerjaka s rasprave 30. lipnja 2023. (list 1168 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Damira Džaje s rasprave 06. studenog 2023. (list 1328 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Ružice Piličić- Šinko s rasprave 07. studenog 2023. (list 1336-1337 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Slavena Duje Zambate s rasprave 08. studenog 2023. (list 1343-1345 spisa);
- zapisnik o ispitivanju o ispitivanju svjedoka Romana Stevanovića s rasprave od 29. siječnja 2026. (list 1803-1804 spisa);
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Đanija Radelića s rasprave od 29. siječnja 2026. (list 1804 spisa) i

- zapisnik o ispitivanju Dine Šajna s rasprave od 29. siječnja 2026. (list 1804-1805 spisa).
- 10.4. Po službenoj dužnosti:
- Razgledan je fotoelaborat očevida na adresi u Zagrebu, Republike Austrije broj 5, pribavljen po službenoj dužnosti (list 1318-1324 spisa), te su pročitani:
  - zapisnik o pretrazi pokretnih stvari bankovnog sefa kod Ana Marije Stevanović (list 54 – 56);
  - zapisnik o pretrazi pokretne stvari i bankovnog sefa kod Nedeljka Ivanovića (str. 57-59), nalog za ispitivanje svjedoka Damira Krištofca (list 179);
  - punomoć za odvjetnicu Ružicu Piličić Šinko (list 200) te
  - presuda Županijskog suda u Zagrebu od 28. prosinca 2023. broj K-13/2023-203. (listovi 1518-1539 spisa) i presuda i rješenje Visokog kaznenog suda od 11. prosinca 2024. broj I KŽ-261/2024. (listovi 1670-1676);
  - izvaci iz kaznene evidencije za optuženike.
- 10.5. Odbijen je prijedlog optužbe za preslušavanje snimke prvog ispitivanja Dine Šajna u svojstvu osumnjičenika s obzirom na to da je Dino Šajn u ovom postupku ispitan kao svjedok. Odbijen je prijedlog optužbe za čitanjem sadržaja dojave - službene zabilješke od 11. ožujka 2022. sa strane 397 spisa s obzirom da se na istoj nalaze obavijesti koje su građani dali policiji. Odbijen je prijedlog optužbe za čitanje izvješća sa strane 154 spisa s obzirom da isto sadrži analizu izvršenu prema članku 68. Zakona o policijskim ovlastima provjere istovjetnosti trajanja i učestalosti TK adrese za broj 091/5743-818, dakle mimo uvjeta iz članka 339 a. ZKP/08 kao i sadržaj iskaza policijske službenice policajcima.
11. Na temelju ovako provedenog postupka vijeće je utvrdilo da su optuženi počinili kaznena djela na način opisan u izreci presude.
12. U ovom predmetu nije bilo sporno da je dana 13. siječnja 2022. u Zagrebu, Republike Austrije broj 5., počinjeno kazneno djelo razbojništva na štetu žrtve Ane Zambata koja se u stanu nalazila zajedno s kćerkom Marlenom Zambata.
- 12.1. Pravomoćnom presudom utvrđeno je da su to kazneno djelo počinili Romano Stevanović, Đani Radelić i Dino Šajn. No, za ovaj kazneni postupak jedino je važna pravomoćna osuda Romana Stevanovića jer se aktivnost optuženika odnosi prvo, na postupanje Milana Krištovca prema optuženom Leopoldu Joziću, i potom na postupanje optuženog Leopolda Jozića prema optuženom Romanu Stevanoviću.
- 12.2. U tom smislu Roman Stevanović, koji je u ovom postupku ispitan kao svjedok, pravomoćno je osuđen zbog postupanja zajedno i prema prethodnom dogovoru sa Đanijem Radelićem i Dinom Šajnom, koji su također u ovom postupku ispitan kao svjedoci. Prema pravomoćnoj presudi Roman Stevanović je osuđen jer su on, zajedno s Đanijem Radelićem i Dinom Šajnom 13. siječnja 2022., s ciljem protupravnog prisvajanja tuđe pokretne stvari, osobnim automobilom marke Citroen C-Elysee, reg. oznaka ZG1601-HN, bijele boje, kojim je upravljao optuženi Dino Šajn, zajedno se dovezli do adrese u Zagrebu, Trg Vladka Mačeka, gdje je optuženi Dino Šajn ostao čekati u automobilu, dok su Romano Stevanović i Đani Radelić izašli iz automobila i oko 11:30 sati pješice otišli do stambene zgrade u Zagrebu, Republike Austrije br. 5, do stana na 5. katu, koji je u vlasništvu i u kojem stanuje oštećena Ana Zambata i gdje

se nalazila s kćerkom Marlenom Zambata, nakon čega su pokucali na vrata, lažno se predstavivši kao policijski službenici, a kada ih je Ana Zambata pustila u stan uvjerena da se radi o policijskim službenicima koji istražuju krađu novca koju je ranije prijavila u policijskoj postaji, Romano Stevanović i Đani Radelić neistinito su govorili kako raspolažu detaljima oko navedene krađe novca te da su uhitili počinitelje, nakon čega je Đani Radelić zatražio od oštećene Ane Zambata da donese novčanicu od 200,00 EUR-a kako bi ju poslikao i usporedio s ukradenim novčanicama, pa kada je imenovana iz spavaće sobe, u blagovaonicu u kojoj su se nalazili optuženici, donijela PVC vrećicu u kojoj se nalazilo oko 75.000,00 EUR-a, te iz kuverte u vrećici izvadila novčanicu od 200,00 EUR-a, Đani Radelić je predmetnu novčanicu fotografirao, a potom je upitao oštećenicu koliko je novaca dobila od prodaje stana i gdje se taj novac nalazi, a kada mu je ista rekla da se novac nalazi u ormaru u spavaćoj sobi, Đani Radelić otišao je sa oštećenom Anom Zambata u spavaću sobu rekavši joj kako bi taj novac slikao, za koje vrijeme je optuženi Romano Stevanović, kako bi odvuкао pozornost njezine kćeri, otišao s Marlenom Zambata u stan koji se u zgradi nalazi pored stana Ane Zambata, pa kada je Ana Zambata u spavaćoj sobi otvorila ormar i pokazala vrećicu u kojoj se nalazio novac, optuženi Đani Radelić je slikao ormar i vrećicu, a potom odgurnuo Anu Zambata, koja je uslijed njegovog odguravanja pala na krevet i počela vikati, u kojem trenutku joj je isti rekao da će joj oteti i ubiti kćer ako policiji prijavi krađu novca, te je uzeo i u zajedničku korist zadržao novčani iznos u visini 370.000,00 EUR-a u apoenima od 500,00 EUR-a koji se nalazio u plavoj vrećici i novčani iznos od oko 75.000,00 EUR-a u apoenima od 200,00 i 50,00 EUR-a koji se nalazio u bijeloj vrećici te se s otuđenim novcem udaljio iz stana, u koje vrijeme je iz stana pored izašao i Romano Stevanović, te su po izlasku iz zgrade zajedno ušli u vozilo u kojem ih je ispred zgrade, sukladno prethodnom dogovoru, čekao Dino Šajn, nakon čega su se sa otuđenim novcem, u visini od oko 445.000,00 EUR-a, protuvrijednosti oko 3.337.500,00 kuna, zajedno odvezli, koji novac su u zajedničku korist zadržali.

- 12.3. Iz toga slijedi i kako je visina novčanog iznosa, koji je pribavljen kaznenim djelom razbojništva za koje je, ovdje ključno osuđen Roman Stevanović, utvrđena pravomoćnom presudom u iznosu 445.000,00 EUR. U tom smislu iznos nisu razmatrani dokazi (iznos cijene stana navedene u ugovoru o kupnji stana u Splitu i iskazi svjedoka koji su ispitani na tu okolnost, Marlena i Ana Zambata, Slavena Duje Zambata i Damira Džaje) jer je visina novčanog iznosa pribavljena počinjenjem kaznenog djela razbojništva utvrđena pravomoćnom presudom, ovdje ključno protiv Romana Stevanovića.
- 12.4. S obzirom na to prethodno opisano počinjenje kaznenog djela razbojništva utvrđeno pravomoćnom presudom, ključno protiv Romana Stevanovića, to je nepotrebno analizirati i dokaze, koji su uz suglasnost stranaka pročitani i pregledani (prije svega snimke nadzornih kamera, fotografije izrađene na temelju tih snimki, iskaza vlasnika vozila Citroen Dejana Đanića o podnajmu vozila od strane Dine Šajna, veći dio iskaza Ane i Marlene Zambata o okolnostima razbojništva, dokaza izvedenih na okolnost alibija Romana Stevanovića, medicinske dokumentacije i svjedoka ginekologa supruge Romana Stevanovića Dubravka Lupušića, odnosno dokaza izvedenih na okolnost alibija Đanija Radelića, svjedokinje odvjetnice Sanje Vukmanović i Tihomira Volića te svjedoka Krešimira Bana i Mateje Radelić čiji se iskaz odnosio na novac Đanija Radelića), a koji se odnose na počinjenje kaznenog djela razbojništva.

- 12.5. Ovome treba dodati i da je tijekom postupka u svojstvu svjedoka ispitan Dino Šajn, kao jedan od supočinitelja kaznenog djela za koje je, uz ovdje ključnog Romana Stevanovića pravomoćno osuđen. Zbog prethodno iznesenih razloga stoga je nepotrebno posebno razmatrati dio iskaza ovog svjedoka kako u cijelosti ostaje kod obrane koju je dao u kaznenom postupku u kojem je pravomoćno osuđen, a kad je poučen o tome da sada iskaz daje kao svjedok, odgovorio je da je sve već rekao u obrani, odnosno sjeća se da ga je Romano nazvao da vozi njega i Đanija taksijem te ih je do mjesta gdje su ga zatražili, ne sjeća se više točno ulice i broja, ali negdje do Ilice. Jedan od njih dvojice rekao mu je da ih pričeka u autu, što je i učinio. Čekao ih je nekih 20 do 25 minuta, nakon toga su oni došli do auta, sjeli, rekli mu vozi, vozi i krenuo je za Dubravu. Tada nije primijetio da nešto skrivaju, neke značke, što je kasnije čuo na policiji, ali kada su izašli i dolazili prema njemu u taksiju odgovara da su se žurili. Čini mu se, ali sada se već slabo sjeća, a sve je rekao ranije u obrani da je Đani nosio u rukama jednu malu vrećicu. Te vrećice se sjeća jedino više nije siguran sto posto tko ju je nosio. Kada su izlazili iz taksija ispred stana u Dubravi do kuda ih je prevezao, bacili su mu na prednji sic 5.000,00 eura i samo otišli.
- 12.6. No, još jednom valja ponoviti kako je za kaznenu odgovornost optuženika u ovom predmetu relevantna samo pravomoćna osuđujuća presuda zbog razbojništva u odnosu na Romana Stevanovića. U tom pravcu vijeće je izmijenilo činjenični opis optužnice u dijelu koji se odnosi na počinjenje kaznenog djela razbojništva (ispuštanjem iznosa 500.000,00 – 600.000,00 eur) na način koji je to učinjeno u pravomoćnoj presudi navedenoj u točkama 2. i 3. obrazloženja (kako je to obrazloženo u točki 4. obrazloženja pravomoćne presude).
13. Nije sporno niti to da je krajem 2021. žrtva Ana Zambata prodala stan u Splitu, Preradovićevo šetalište 11, a prije toga i zemljište u okolici Trogira. To uostalom potvrđuju i svjedoci Damir Džaja i Slaven Dujo Zambata i pročitani kupoprodajni ugovori (I 1363-1368., 1372-1377, 1385-1388).
14. Nije bilo sporno niti to da je 29. prosinca 2021. žrtva Ana Zambata angažirala optuženog Milana Krištofca za prijevoz namještaja i drugih stvari iz prodanog stana u Splitu u stan u Zagrebu, Republike Austrije broj 5., a nakon toga i za iznošenje starih stvari iz manjeg stana na toj adresi. Međutim, okolnosti te selidbe i iznošenja/prenošenja stvari iz stanova Ane Zambate su važne za utvrđenja o kaznenom djelu koje je predmet ovog ponovljenog postupka.
- 14.1. Poslove selidbe i iznošenja/prenošenja stvari obavili su optuženi Milan Krištofac (koji se žrtvi Ani Zambata predstavio kao Ivica Bogdan), Damir Krištofac, bratić optuženog Milana Krištofca (kojeg Nenad Rajn poznaje pod nadimkom „Jeger“; Ana Zambata također navodi kako su jednu osobu oslovljavali tim nadimkom), Nenad Rajn, čija sestra je u ljubavnoj vezi s optuženim Milanom Krištofcem (kojeg Ana i Marlena Zambata zovu „Slavonac“) i Romana Krištofac, sestra optuženog Milana Krištofca [koristila blagodat nesvjedočenja, op. suda], s kojom je bio njezin sin Borna u dobi oko 5 godina.
- 14.2. Ovo utvrđenje nije sporno; ono slijedi iz iskaza svjedoka Nenada Rajna i onog dijela iskaza svjedoka Damira Krištofca koji nije sporan (o iskazu ovog svjedoka biti će puno više riječi kasnije u tekstu) i obrane optuženog Milana Krištofca, te podredno iskaza Ane i Marlene Zambata. Nenad Rajn tako navodi da je s njima bio Milanov bratić kojeg

pozna po nadimku „Jeger“, a svjedok Damir Krištofac, je bratić optuženog Milana Krištofca te potvrđuje da je sudjelovao u selidbi.

- 14.3. Prema tome, za utvrđenje svih okolnosti selidbe i iznošenja stvari iz stanova u Splitu i Zagrebu, osim iskaza Ane i Marlene Zambata, mjerodavni su svjedočki iskazi Nenada Rajna i Damira Krištofca.
15. Naime, u ovom je postupku bilo je sporno je li optuženi Milan Krištofac prilikom selidbe stvari žrtve Ane Zambata saznao da ona raspolaže većom količinom novčanih sredstava u gotovini te je li tijekom poslova iznošenja stvari iz stan(ova) u Zagrebu, Republike Austrije broj 5 iskoristio njezinu nepažnju i napravio kopiju ključa ulaznih vrata stana u kojemu će kasnije, za ovaj postupak ključno, aktivnošću Romana Stevanovića, doći do počinjenja kaznenog djela razbojništva.
- 15.1. Potom, bilo je sporno da li je optuženi Milan Krištofac informaciju o većoj količini gotovinskih novčanih sredstava kojom raspolaže žrtva Ana Zambata i kopiju ključa ulaznih vrata u stan žrtve Ane Zambata predao optuženom Lepoldu Joziću. Bilo je sporno i je li optuženi Leopold Jozić primljenu informaciju i predani ključ prenio i predao Romanu Stevanoviću.
- 15.2. Vijeće je utvrdilo da je odgovor na ova sporna pitanja potvrđan, a razlozi za takvo utvrđenje iznose dalje u tekstu.
16. Osim toga, bilo je sporno jesu li, optuženi Milan Krištofac i Leopold Jozić svaki u fazi u kojoj djeluju, prenošenjem informacije i predajom ključeva poticali na počinjenje kaznenog djela i ako da kojeg, budući da se svaki sudionik kažnjava u skladu sa svojom namjerom.
- 16.1. Vijeće je utvrdilo, kako će to detaljno biti kasnije obrazloženo u tekstu, da su optuženici, na način naveden u činjeničnom opisu, poticali na kazneno djelo teške krađe, a ne razbojništva. To proizlazi, prije svega iz činjeničnog opisa optužnice („u namjeri stjecanja veće količine tuđeg novca“), a osim toga i iz logike stvari: počinitelj koji saznaje da žrtva raspolaže većom količinom novca dobivenom od prodaje stana i izrađuje ključ stana, očito potiče na tešku krađu novca, a ne i na nasilje prema žrtvi koja odluka je u tom pogledu autonomna na strani počinitelja, a isto vrijedi i za onog koji dalje prenosi dobivenu informaciju s izrađenim ključem tuđeg stana.

O razlozima zbog kojih dolazi do selidbe stvari iz Splita u Zagreb:

17. U pogledu prodaje stana u Splitu iz iskaza žrtve Ane Zambata i svjedokinje Marlene Zambata, ali i svjedoka Slavena Duje Zambate te Damira Džaje utvrđeno da je žrtva Ana Zambata prodala stan u Splitu na adresi Preradovićevo šetalište broj 11. koji je stekla nasljeđivanjem.
- 17.1. Kako to slijedi iz njezinog iskaza, Ana Zambata je žurno trebala isprazniti stan koji je prodala. Kupac stana inzistirao je na iseljenju budući da je imao dogovoren početak radova u stanu. Pokušala je selidbu dogovoriti prvo s tvrtkom „Rošada“ i potom s osobom imena Nedjeljko, ali bez uspjeha. Stoga je bilo potrebno hitno organizirati selidbu stvari, pa se sjetila da je na tramvajskom stajalištu u Savskoj ulici u Zagrebu

otrgnula broj telefona oglasa kojim se oglašavala selidba i odvoz stvari pod nazivom "Selidbe Ivica". Sjeća se da se radilo o broju telefona 091/574-3818.

- 17.2. Žrtva Ana Zambata nazvala je 28. prosinca 2021. prethodno navedeni broj mobitela. Osobu koju je nazvala predstavila joj se imenom i prezimenom Ivica Bogdan. Sjeća se da je toj osobi rekla da je prodala stan i da je potrebno napraviti selidbu stvari iz stana u Splitu u Zagreb. Ta osoba joj je rekla da to košta 5.000,00 kuna, a nakon toga su se ponovno čuli telefonskim putem te joj je ta osoba rekla da to neće koštati 5.000,00 kuna nego 8.000,00 kuna i to iz razloga što mora doći iz Zagreba u Split, a potom iz Splita voziti stvari u Zagreb. Žrtva Ana Zambata pristala je na iznos selidbe od 8.000,00 kuna s time da je bio dogovor da sljedeći dan tj. 29. prosinca 2021. dođe u Split.
18. Svjedokinja Marlena Zambata svjedočila je suglasno žrtvi Ani Zambata u vezi ostvarivanja telefonskog kontakta s osobom koja se predstavila imenom i prezimenom Ivica Bogdan, da je ta osoba angažirana za selidbu stvari iz stana u Splitu za Zagreb i na koji način je angažirana.
19. Osoba koja se predstavila imenom i prezimenom Ivica Bogdan je optuženi Milan Krištofac, a što proizlazi iz zapisnika o prepoznavanju budući da je žrtva Ana Zambata prepoznala upravo optuženog Milana Krištofca kao osobu koja joj se predstavila imenom i prezimenom Ivica Bogdan. Da je upravo optuženi Milan Krištofac ta osoba proizlazi iz iskaza svjedoka Nenada Rajna, a podredno i iz iskaza svjedoka Damira Krištofca iz prethodnog postupka.

O selidbi stvari iz Splita u Zagreb:

20. Iz iskaza žrtve Ane Zambata je utvđeno je da je bio dogovor da se stvari dovezu u Zagreb na adresu Republike Austrije broj 5. sljedećeg dana i to 30. prosinca 2021. Isto tako dogovor je bio da se u stan u Zagrebu, Republike Austrije br. 50., dovezu samo kartonske kutije u koje su spremili stvari, dok je namještaj trebao biti pohranjen u prostoru u Šišićevoj br. 3. u Novom Zagrebu, za što je bio dogovor da će Ana Zambata platiti 100,00 eura da se u tom skladišnom prostoru pohrani namještaj, međutim Ana Zambata nikada nije dobila ključ od tog prostora niti joj je ikada vraćen namještaj.
- 20.1. U vrijeme selidbe se Ana Zambata s Marlenom Zambata nalazila u stanu u Splitu kojeg je prodala, a u kojem su pakirale stvari za selidbu. Isto tako u tom stanu u Splitu je bio i sin žrtve Ane Zambata, Slaven Dujo Zambata, koji im nije mogao pomoći u pakiranju stvari, jer je bolovao od korona virusa.
21. Svjedok Nenad Rajn je naveo kako ga je krajem mjeseca prosinca 2021. optuženi Milan Krištofac pitao da li bi išao s njim u selidbu stvari iz Splita u Zagreb i tako zaradio novac.
- 21.1. Svjedok Nenad Rajn nije bio siguran da li su na put krenuli kombijem optuženog Milana Krištofca ili kombijem koji je optuženi Milan Krištofac unajmio od osobe nadimka „Leo“ iz Dubrave u Zagrebu od kojeg je optuženi Milan Krištofac često unajmljivao vozila. Misli da je do Splita vozila Romana jer je, koliko se sjeća, optuženi Milan Krištofac bio bez vozačke.

- 21.2. Kada su došli u Split Milan je zvao gospođu koja je naručila uslugu selidbe te su došli vozilom ispred ogromne kuće vile u kojoj se nalazi nekoliko stanova. Tu ih je dočekala starija ženska osoba nakon čega su krenuli iznositi namještaj iz kuće, dok je on u kući rastavljao namještaj. Siguran da je kod gospođe vidio i njezinu kćer koja mu je rekla da su prodali stan toj kući i da bi željeli kupiti kuću na selu, a misli da je spomenula da su za njega dobili oko 400.000, EUR. Nakon što su unijeli sav namještaj u kombi krenuli su prema Zagrebu. Svjedok nije bio nazočan istovaru stvari iz kombi vozila te ne zna kud su stvari otišle, a optuženi Milan Krištofac mu je za navedeni posao dao 500,00 kuna i kupio mu cigarete i gablec.
22. Iz ovako prezentiranog iskaza svjedoka Rajna, koje vijeće u bitnim dijelovima prihvaća kao istinit, ali još više po logici stvari, stana koji se prazni jer je prodan, zaključuje se da su svi sudionici selidbe, pa tako i optuženi Milan Krištofac znali da Ana Zambata raspolaže novcem dobivenom prodajom stana. Svjedok Rajn iskazao je kako misli da je Marlena Zambata spomenula i konkretan iznos. To naravno ne znači, da, barem u ovoj fazi, sudionici selidbe znaju i to da Ana Zambata novac dobiven prodajom u gotovini drži kod sebe. To će postati razvidno tek u idućoj fazi, tijekom boravka u stanovima u Zagrebu, Trg Republike Francuske.

O tome gdje se nalazio novac dobiven prodajom nekretnina:

23. Žrtva Ana Zambata izjavila je kako je novac dobiven prodajom stana u Splitu držala u tamnoplavoj papirnoj poklon-vrećici, a novac dobiven od prodaje zemljišta u Sevidu u bijeloj plastičnoj vrećici s ručkama. I jednu i drugu vrećicu držala je u stanu na adresi u Zagrebu, Republike Austrije br. 5., i to u ormaru u njezinoj spavaćoj sobi.
24. Svjedok Damir Džaja, čija majka je kupila stana Splitu izjavio je kako je novac na ime kupoprodajne cijene predao u gotovini u vrećici.
25. Žrtva Ana Zambata izjavila je da su ona i Marlena stalno boravile u stanu iz straha da se nešto ne dogodi jer su imale toliki novac u stanu.

O iznošenju stvari iz stanova u Zagrebu, trg Francuske Republike:

26. Žrtva Ana Zambata izjavila je kako su se 29. prosinca 2021. u večernjim satima Marlena i ona uputile za Zagreb kako bi sljedećeg dana dočekale stvari u stanu u Zagrebu dok je Slaven Dujo Zambata ostao u stanu u Splitu.
- 26.1. Žrtva Ana Zambata opisuje kako su 30. studenog 2021. u njezin stan u Zagrebu, Trg Republike Austrije došla ista tri muškarca i žena koji su selili stvari iz Splita. Svjedokinja ovdje detaljno opisuje nezadovoljstvo pruženom uslugom („nedostajao je TV... putna torba s mojom odjećom... neke stvari mog mog supruga“). Tada joj je "Jeger" tj. Damir Krištofac rekao im dugujemo 650,00 eura, nakon čega dolazi i do prijedloga oko cijene za izvršenu uslugu (rekla da neće platiti 650,00 eura, "Jeger" je postao neugodan, počeo je skakati i općenito se počeo čudno ponašati...).
- 26.2. Žrtva Ana Zambata izjavila je da je ipak odlučila platiti dodatnih 650,00 EUR. (... „Uputila sam se u spavaću sobu i uzela sam tri novčanice u apoenima od 200 eura i jednu novčanicu u apoenu od 50 eura koje sam predala Marleni da ih stavi na stol u dnevnom boravku. Prije toga sam rekla "Jegeru" da nas pričekaju u hodniku, međutim

to se nije dogodilo budući da se on kretao po dnevnom boravku“). Tada dolazi do prepirke, „Jeger“ tvrdi da nije uzeo novac, čak optužuje Marlenu da je uzela novac, a u toj prepirci pridružuje mu se Ivica Bogdan. Tada je Ana Zambata odlučila ponovno otići u spavaću s sobu te je uzela nove novčanice u istim apoenima eura kao i ranije i čini joj se da je te novce uzeo Ivica Bogdan koji je tog, kao i prethodnog dana, figurirao kao „glavni“. Potom su oni napustili stan.

27. Ocjena je vijeća kako u ovom trenutku „Ivica Bogdan“ tj. optuženi Milan Krištofac shvaća da žrtva Ana Zambata novac u gotovini drži kod sebe. On očito ne zna u euro i cent s koliko novca žrtva raspolaže, ali potpuno mu je jasno da se radi o većem iznosu, prvo zato što zna da je Ana Zambata prodala stan u Splitu, potom jer se Ana Zambata iz sobe vraća s novčanicama od po 200,00 EUR. Očito je da je i „Jeger“ tj. svjedok Damir Krištovac tada došao do istog zaključka. Međutim, takav zaključak će optuženog Milana Krištofca, a ne „Jegera“ tj. Damira Krištofca motivirati na počinjenje kaznenog djela, kako će to dalje biti obrazloženo.
28. Žrtva Ana Zambata navela je kako u Ulici Republike Austrije 5 u vlasništvu ima i malu garsonijeru čija su ulazna vrata odmah do ulaznih vrata u stan. U toj garsonijeri su bile razne stvari koje je željela izbaciti (papiri, razna ostavština iza supruga, stari namještaj i sl.). Stoga, kada je razgovarala s Ivicom Bogdanom u vezi vraćanja TV-a pitala ga je da li on zna neke firme koje se bave odvozom papira, a na što je on rekao da će to oni obaviti. Potom su došli i to spomenuta trojica muškaraca i žena s djetetom. Pustila ih je u tu garsonijeru i oni su odmah počeli iznositi stvari time da sam im je rekla što treba odnijeti i oni su počeli odnositi papire, čak su uzeli neka alkoholna pića i to su nosili u kombi. Pitala ih je koliko to košta, a Ivica Bogdan je rekao 3.000,00 eura.
- 28.1. Marlena i ona su se začudile zbog čega je cijena tako visoka i sjeća se da je Marlena komentirala pitanjem kako je bilo potrebno te stvari odvoziti četiri puta kombijem, ako je cijeli Split preseljen u jednom kombiju te je to pitala "Slavonca" [tj. Nenada Rajna, opaska suda], a on je počeo pušiti i vrpolti se. Samo je rekao da on radi kao pomoćni radnik te da on ne određuje cijenu.
- 28.2. Žrtva Ana Zambata istaknula je da za vrijeme iznošenja stvari iz garsonijere su bila otvorena i ulazna vrata u garsonijeru i ulazna vrata od stana s time da se u ulaznim vratima stana s vanjske strane u bravi nalazio umetnut ključ u bravi. Na vratima stana postoji gornja i donja brava, a ključ je bio u donjoj bravi.
- 28.3. Svjedokinja Marlena Zambata iskazala je u bitnome isto.
- 28.4. Ovdje treba primijetiti da su svi radnici koji su obavljali poslove iznošenja i prenošenja stvari, pa tako i optuženi Milan Krištofac vidjeli ključ u donjoj bravi i time ujedno mogli doći u priliku da ključ uzmu radi izrade, a poslovi su trajali dovoljno dugo da se ključ može vratiti na mjesto. Dakle, mogućnost su imali svi, ali stvarno je mogućnost iskoristio optuženi Milan Krištofac kako će to biti obrazloženo.
- 28.4.1. Jednu od prilika za takvu aktivnost optuženog Milana Krištofca razaznaje se u daljnjem tijeku iskaza Ane i Marlene Zambata. Žrtva Ana Zambata izjavila je da su u jednom trenutku su Marlena i ona bile u garsonijeri i kada su oni iznosili stvari iz garsonijere oni su trosjedom zgradili Marleni i njoj izlaz iz garsonijere više od pet minuta. Pojašnjava da garsonijera ima jedan uži dio koji vodi iz sobe prema izlazu te su oni na

taj uži dio stavili trosjed i kauč i zato nisu mogle izaći. Neugodno su se osjećale. Kada su oni naposljetku maknuli taj trosjed i kauč Marlena i ona su izašle iz garsonijere.

- 28.4.2. Konkretnu priliku opisao je svjedok Damir Krištofac, o čijem će iskazu puno riječi biti kasnije, jer je taj svjedok naveo kako u jednom trenutku, nije više vidio optuženog Milana Krištofca, Nenada Rajna i Romanu Krištofac. Štoviše, da je nakon kraćeg vremena vidio Milana, pitao ga je gdje je bio, i on mu je odgovorio kako je išao izraditi kopiju ključa (iskaz iz prethodnog postupka), odnosno da je Milan otišao okrenuti kombi kojim su zakrčili promet (iskaz sa rasprave, nakon što mu je predložen iskaz iz prethodnog postupka). Iskaz Damira Krištofca analiziran je u zasebnoj cjelini dalje u tekstu.
- 28.5. Žrtva Ana Zambata izjavila je da je i tada došlo do nezadovoljstva pruženom uslugom ("nisu odnijeli fotelje..."), nakon čega se radnici spuštaju prema izlazu, a Marlena se spušta da bi ih fotografirala s mobitelom i to i njih i kombi. Međutim kada je to vidio Ivica Bogdan, on je odmah reagirao i rekao joj da ona nema pravo njih slikati i snimati te ju je zgrabio za ruku s mobitelom tako da Marlena nije ništa uspjela slikati. Jedino je zapamtila registraciju kombija i to njezin početak "BJ 468". Ona je vikala da "što je sa namještajem" da je on ostao, a plaćeno je odvoženje, a Ivica Bogdan je odgovorio da će doći sljedeći dan.
- 28.5.1. Svakako je indikativno da se optuženi Milan Krištofac predstavlja imenom Ivica Bogdan. Time vijeće ne želi ni na koji način implicirati da on već u trenutku dogovaranja poslova ima na umu i mogućnost činjenja kaznenih djela, uostalom za takvo predstavljanje može postojati niz razloga. No, značajno je kako ovaj optuženik, koji je, kako će to biti obrazloženo, tijekom obavljanja poslova izradio duplikat ključa stana, ne dopušta svjedokinji Marleni Zambati da slika kombi, a time i registraciju vozila.
29. Svjedok Nenad Rajn iskazao je da ga je optuženi Milan Krištofac nekoliko dana nakon što su se vratili iz Splita zvao da ide s njim u Zagreb čistiti stan kod iste gospođe kod koje su bili u Splitu. S njima su ponovno išli „Jeger“, Romana i njezin sin. Stan se nalazio u Zagrebu u blizini Ilice. Dočekala ih je gospođa iz Splita i njezina kćer. Čistili su stan i iznosili stari namještaj. Poznato mu je da u toj zgradi gospođa posjeduje dva stana na istom katu.
- 29.1. Tijekom iznošenja stvari iz stana gospođina kćer mu se obratila u jednom trenutku te ga pitala nije li to malo previše novca rekao je da ne ulazi u dogovore oko financija i da se oko toga ne želi petljati.
- 29.2. Ne može tvrditi da je Milan Krištofac bio cijelo vrijeme s njima tijekom čišćenja stana i iznošenja stvari kao niti Romana. Svi su stalno naizmjenično izlazili i ulazili u zgradu/iz zgrade. Nije vidio da je Milan nekuda odlazio za vrijeme obavljanja poslova.
- 29.3. Kada su završili posao vidio je da je gospođa iznosila novac u rukama i stana te je zamijetio da se radi o eurima ali nije vidio koji ukupan novčani iznos je držala u ruci. Navedeni novac gospođa je odložila na jedan element u hodniku zgradi ispred lifta. Shvatio da se radi o isplati odrađenog posla tada se maknuo i otišao sjesti na stepenište jer nije želio biti nazočan isplati. Pored gospođe su ostali Milan, Romana i Jeger. Za obavljeni rad ponovno je dobio 500,00 kuna te su otišli zajedno na ručak. Nije vidio koliko su drugi dobili novca.

Razdoblje nakon radova u stanovima u Zagrebu, prije počinjenja kaznenog djela razbojništva:

30. Žrtva Ana Zambata izjavila je da je u više navrata zvala broj telefona osobe koja joj se predstavila kao Ivica Bogdan i pitala ga kad će donijeti televizor i ostale stvari, međutim on je uvijek imao nekakvu ispriku zbog koje ne može donijeti te stvari. To ju je sve naljutilo i prilikom jednog razgovora mu je rekla da će zvati policiju.
31. Osim toga, nakon par dana je došao "Jeger" i tražio 5.000,00 kuna da odveze stvari iz garsonijere koje su ostale, a na što mu je rekla da je to sve plaćeno s onih 3.000,00 eura, a on je iz protesta kauč i druge stvari koje je trebao odnijeti ostavio na stubištu zgrade. Njega je taj put kada je došao u kombiju ispred zgrade čekao Ivica Bogdan. I ovdje je bitno da se optuženi Milan Krištofac tj. „Ivica Bogdan“ pojavljuje zajedno s Damirom Krištofcem, iako je Damir Krištofac taj koji se prezentira Ani Zambata.
32. Također, Ana Zambata je izjavila da joj je kćerka Marlena rekla da bi pozvala bravara da im promijeni brave na ulaznim vratima stana s čim se složila i ona je kontaktirala bravara. To je bilo sigurno tjedan dana prije nego što se dogodio događaj radi kojeg sam pozvana svjedočiti. Bravar je trebao doći 13. siječnja 2022. što je upravo dan na koji je počinjeno razbojništvo.

O prijavi policiji:

33. Žrtva Ana Zambata izjavila je kako je, zbog nedovezenih stvari „Ivici Bogdanu“ rekla da će ga prijaviti policiji.
34. Žrtva Ana Zambata izjavila je i kako je negdje oko Nove Godine odlučila o svemu obavijestiti policiju tj. da postoje osobe koje se bave selidbama, ali koje lažu i varaju. Policijski službenik ju je uputio da razgovara s policijskom službenicom Tomislavom i tvrdi da joj je objasnila što se dogodilo. Rekla joj i to da se kćer i ja boje te je ona predložila da ju se zapiše kao "Anu Horvat" kako bi prijava ostala anonimna. Međutim, nakon što su se ponovno čule rekla joj je da ju može ubilježiti pod punim imenom i prezimenom. Uz ime i prezime dala je i svoju točnu adresu.
35. Iz dopisa II Policijske postaje od 26. listopada 2023. proizlazi da Ana Zambata u prosincu 2021. i siječnju 2022. nije podnosila nikakve kaznene prijave (osim one zbog koje se vodio postupak protiv Romana Stevanovića).
36. Ocjena je vijeća da to je li Ana Zambata formalno prijavila „Ivicu Bogdana“ ili ne nije odlučna činjenica. Izostanak formalne prijave u službenim evidencijama policije ne znači da ona ne govori istinu tim više što ona niti nije tvrdila da je formalnu kaznenu prijavu podnijela. Ono što je važno je, da je ona bila u komunikaciji s optuženim Milanom Krištofcem („Ivicom Bogdanom“) i da je rekla baš „Ivici Bogdanu“ tj. Milanu Krištofcu da će ga prijaviti policiji, i da se očito policiji i obratila, jer u protivnom razbojništvo ne bi bilo počinjeno na način na koji je to bilo učinjeno dolaskom „policajaca“ po prijavi oštećene.
37. Ovdje treba reći da iskaz Ane Zambate vijeće u bitnim dijelovima prihvatilo kao istinit. Ana Zambata je žrtva nasilnog kaznenog djela koje je doživjela traumu (a isto vrijedi i

za svjedokinju Marlenu Zambata). Njezin iskaz je iscrpan, bogat detaljima (što je već razvidno i iz broja stranica na kojem je sadržan) i dovoljno jasan u svim bitnim dijelovima. Na uvjerljivost njezinog iskaza ne utječu pitanja kako to da ona angažira radnike s čijim uslugama u najmanju ruku očito nije zadovoljna niti su uopće njezine odluke i procjene predmet razmatranja ovog suda. One, ponekad i nelogične, samo dodatno osnažuju utvrđenje suda o onome što je bitno, a to je da svjedokinja govori istinu u svemu što je ovdje odlučno i važno, a to je: da Ana Zambata ima novac u stanu u Zagrebu; da ga drži u spavaćoj sobi; da se radi o eurima; da su izvođači selidbe znali da je prodala stan, da je ključ donje brave bio tijekom prenošenja stvari u bravi, da su jedno kraće vrijeme bile zagrađene, da je bilo prijedora o visini naknade (u čemu sudjeluje ne samo „Ivica Bogdan“ tj. optuženi Milan Krištofac nego i „Jeger“ tj. Damir Krištofac, o čemu će riječi biti kasnije), da je u više navrata iznosila novčanice eura, da je optuženi Milan Krištofac („Ivica Bogdan“) figurirao kao glavni; da je upravo optuženom Milanu Krištofcu rekla da namjerava podnijeti prijavu policiji. Bitne elemente njezinog iskaza potvrdili su ne samo njezina kćerka Marlena (čiji opširan iskaz zbog toga nema potrebe ovdje prezentirati) nego i svjedok Nenad Rajn. Iskaze svjedokinje Marlene Zambata i Nenada Rajna vijeće je prihvatilo kao vjerodostojne u svim bitnim dijelovima. Isto vrijedi i za iskaze svjedoka Slavena Duje Zambata i Damira Džaje.

38. Naime, važno je povezati iskaz Ane i Marlene Zambata s iskazom svjedoka Nenada Rajna. Svjedokinje Ana i Marlena Zambata iskazuju o tome kako su jedno vrijeme bile zagrađene trosjedom pa nisu mogle van iz stana, a svjedok Nenad Rajn potvrđuje kako nije bio cijelo vrijeme s optuženim Milanom Krištofcem jer su svi naizmjenično ulazili i izlazili, iako nije vidio da je Milan nekuda odlazio za vrijeme selidbe. Važno je da je svjedok Nenad Rajn vidio da je Ana Zambata iznosila novac u rukama i da je primijetio da se radi o eurima.
39. Dakle, povezujući iskaz Ane i Marlene Zambata, s iskazom Nenada Rajna, vijeće zaključuje da su svi radnici na iznošenju stvari iz stanova Ane Zambate znali da je ona prodala stan i da raspolaže gotovinom te su svi bili u mogućnosti uočiti ključ donje brave i iskoristiti priliku kako bi izradili duplikat ključa tijekom radova i tijekom radova ga vratiti u bravu. Logično je kako se nitko nije odvažio na krađu novca tijekom selidbe s obzirom na izloženost potencijalnim svjedocima, potrebu istraživanja točne lokacije novca, a i to što je bilo poznato tko je angažiran i koji broj mobitela ta osoba („Ivica Bogdan“) koristi.
- 39.1. Na optuženog Milana Krištofca ukazao je svjedok Damir Krištofec tijekom ispitivanja u prethodnom postupku (kao osobu koja je izradila duplikat ključa i predala ga optuženom Leopoldu Joziću), od kojeg iskaza je na raspravi reterirao, o čemu će biti još puno riječi kasnije u tekstu, ali i, osim iskaza ovog svjedoka, okolnosti počinjenja kaznenog djela razbojništva te osobito daljnji tijek odnosa i komunikacije između optuženog Milana Krištofca i optuženog Leopolda Jozića, te između optuženog Leopolda Jozića i Romana Stevanovića o čemu će isto biti riječi kasnije.

Okolnosti pod kojima je počinjeno kazneno djelo razbojništva:

40. Prema pravomoćnoj presudi razbojništvo su počinili optuženi Romano Stevanović, Đani Radelić i Dino Šajn, kako je to već prethodno navedeno 13. siječnja 2022. Za ovaj predmet važna je pravomoćna presuda u odnosu na Romana Stevanovića i to da je

djelo počinjeno na način da počinitelji razbojništva, ovdje jedino važno Roman Stevanović, žrtvi Ani Zambati predstavljaju se kao policajci pa ih žrtva pušta u svoj stan uvjerena da se radi o policijskim službenicima koji istražuju krađu novca koju je ranije prijavila u policiji.

- 41. Također, važan je iskaz žrtve Ane Zambata, koji potvrđuje Marlena Zambata, koja iskazuje kako su se počinitelji kaznenog djela razbojništva predstavili kao policajci i kako su raspolagali ključem donje brave njezinog stana.
- 41.1. Tako, Ana Zambata izjavila je kako je bravar kojeg su očekivale 13. siječnja 2022. pozvonio na vrata. U to vrijeme u stanu su već bili „policajci“ te je jedan sa tamnim trapericama rekao da ne može bravar ući u stan jer da traje istraga ili očevid.
- 41.2. Dalje je izjavila da nakon što prema uputama „policajaca“ bravara otpravljaju i ne puštaju u stan, počinitelj u tamnim trapericama, iz nekakve aktovke, vadi prozirnu plastičnu vrećicu s ključem. Traži od kćerke Marlene da ona svojom rukom iz te vrećice izvadi ključ i da proba da li taj ključ odgovara, tj. može otključati ulazna vrata stana. Kćerka je to učinila i doista je sa tim ključem mogla otključati i zaključati bravu ulaznih vrata stana, te joj je potom taj policajac u tamnim trapericama rekao da vrati taj ključ u tu vrećicu koju je on onda spremio u aktovku. Taj je iskaz potvrdila i Marlena Zambata.
- 41.3. Dakle, ključ kao takav nije uporabljen za počinjenje kaznenog djela razbojništva (niti je dio činjeničnog opisa pravomoćne presude), ali je ujedno i dokaz da su počinitelji razbojništva povezani sa sudionicima selidbe/prenošenja stvari, jer drugačije nisu mogli doći do ključa. Bez ključa i bez informacije o namjeravanoj prijavi policiji, koju je Ana Zambata dala jedino optuženom Milanu Krištofcu, počinitelji razbojništva ne bi se mogli predstaviti kao policajci.

O izradi kopije ključa i predaji ključa (postupci optuženog Milana Krištofca i odnos optuženog Milana Krištofca s optuženim Leopoldom Jozićem:

- 42. Da su počinitelji kaznenog djela razbojništva, jedan od kojih je Roman Stevanović stvarno raspolagali kopijom ključa utvrđeno je iz iskaza Ane Zambata i Marlene Zambata.
- 43. Prema tome, sporno je tko je izradio kopiju ključa, odnosno kako su počinitelji razbojništva došli u njegov posjed.
- 44. Svjedok Damir Krištofec je u prethodnom postupku izjavio kako je optuženi Milan Krištofec tijekom prenošenja stvari u stanu u Zagrebu išao kopirati ključ stana i kako je kasnije vidio da je taj ključ predao optuženom Leopoldu Joziću. Ispitan na raspravi tijekom prvog suđenja od tog iskaza je reterirao. Tada je iskazao da je ključ koji je optuženi Milan Krištofac predao Leopoldu Joziću bio ključ kombija koji je optuženi Milan Krištofac dao Leopoldu Joziću u zamjenu za kupljeno vozilo, a što je uključivalo i ključ od lokota s kojim je bio zavezan lanac na stražnjim vratima kombija. Dakle, porekao je da bi optuženi Milan Krištofac izradio ključ od stana žrtve Ane Zambata i da, ako je nešto tako svjedočio u policiji, onda je to svjedočio iz straha.

45. Iskaz svjedoka Damira Krištofca je važan dokaz. Vijeće ga je razmotrilo s posebnom pažnjom, prvo, jer se radi o svjedoku koji je izmijenio svoj iskaz, drugo jer je iskaz pred policijskim istražiteljem svjedok dao bez sudjelovanja obrane.
46. Naime, svjedok Damir Krištofac je u iskazu policijskom istražitelju svjedočio na način da prilikom iznošenja stvari iz stana žrtve Ane Zambata u jednom trenutku došao ispred zgrade i primijetio da nema Milana, Romane i Nenada, ali je onda shvatio da je Milan išao okrenuti kombi, jer su s kombijem zakrčili promet u ulici. Svjedočio je i: *„Nakon kraćeg vremena Milan se vratio zajedno s Romanom i Nenadom, nakon čega sam ga pitao gdje bio. Milan je rekao da je uzeo i išao kopirati ključ od stana gospođe kod koje smo odvozili otpad. Pitao sam ga zašto je išao kopirati ključ na što mi on nije ništa odgovorio. Pokazao mi je taj ključ koji je izgledao kao novi.“*
- 46.1. U vezi predaje ključa u tada svjedočio: *„Po odlasku Leo je u jednome trenutku se obratio Milanu riječima „daj ključ“, ja sam vidio da mu je Milan dao ključ za koji mi je Milan rekao da ga je kopirao od stana gospođe koju smo selili. Predaju ključa Leu su vidjeli i otac od Milana kao i Nenad Rajn. Nenad Rajn je pitao Milana kada smo krenuli s kombijem zašto je dao ključ Leu, on je rekao ne brini se, ne bude me zeznuo nakon čega smo otišli kući.“*
- 46.2. Upitan na raspravi zašto iskazuje drugačije svjedok Damir Krištofac je rekao da ga je policija prisiljavala da kaže ono što nije istina, da su ga policajci šamarali i to na način da su bila četiri policijska službenika koja su sjedila oko njega i rekli su mu da, ako bude šutio, za svako pitanje na koje će šutjeti da će ga ošamariti. Rodbina mu je poslala i odvjetnicu, ali ju policijski službenici nisu htjeli pustiti, a kada je ušla u sobu gdje je on bio rekao joj je da mu ne treba odvjetnica. To je rekao, jer su policijsku službenici za to vrijeme bili izvan sobe i slušali sve ono što je on s njom razgovarao. Svjedok Damir Krištofac, odgovorio je da nije imao ozljede po glavi od šamara i udaraca policijskih službenika. Odgovorio je s obzirom da je u slobodnom iskazivanju naveo da su ga policajci udarali i pendrekom po glavi, da ozljede po glavi nije imao zato što su mu prethodno stavili šljem na glavu, pa je imao crvenilo po licu. Nije tražio liječničku pomoć, a nakon izlaska iz policije nije tražio odvjetnicu koju mu je obitelj angažirala.
47. Radi provjere navoda svjedoka Damira Krištofca tijekom prvog suđenja bili su ispitani u svojstvu svjedoka policijski službenici Alen Sokalić i Velimir Cerjak.
48. Policijski službenik Alen Sokalić naveo je da su mu imena i prezimena optuženika poznata, jer je u vezi tih osoba provodio kriminalističko istraživanje u vezi sumnje na počinjenje kaznenog djela razbojništva na štetu Ane Zambate. Kada je svjedoku Alenu Sokaliću predložen dio iskaza svjedoka Damira Krištofca o tome da su oko njega sjedila četiri policijska službenika i šamarali ga te mu rekli da će ga ošamariti za svako pitanje na koje će šutjeti, svjedok Alen Sokalić je odgovorio da to nije istina. Sjeća se da je ispitivao Damira Krištofca u svojstvu svjedoka po nalogu nadležnog državnog odvjetnika. Prilikom ispitivanja Damira Krištofca nije bilo odvjetnice, jer Damir Krištofac nije bio osumnjičen. Nikakva sila ili prisila prema Damiru Krištofcu nije bila primjenjivana.
- 48.1. Svjedoku Alenu Sokaliću je predložen i dio iskaza svjedoka Damira Krištofca u dijelu u kojem je Damir Krištofac svjedočio da mu je stavljana kaciga na glavu, pa su ga onda

policijski službenici udarali pendrekom i šamarali te da zbog toga nije imao ozljede, ali je bio crven u licu, na što je svjedok Alen Sokalić odgovorio da to nije istina te da je to potpuno neozbiljno i nerealno. Prilikom ispitivanja se ne koriste kacige.

- 48.2. Alen Sokalić je izjavio kako je s Damirom Krištofcom obavljen obavijesni razgovor, o saznanjima je obaviješten nadležni državni odvjetnik koji je izdao nalog za njegovo ispitivanje u svojstvu svjedoka u kojem svojstvu je Damir Krištofac ispitan. Više se ne sjeća da li je prvo dobio nalog pa izvršio ispitivanje ili je izvršio ispitivanje pa dobio nalog. Ne zna tko je tražio nalog za ispitivanje Damira Krištofca, pretpostavlja da je to napravio neki drugi policijski službenik. Inače netko od policijskih službenika je obavijestio Alena Sokalića da je Damir Krištofac dolje, u smislu porte policijske zgrade u Heinzelovoj. Svjedok Alen Sokalić je otišao do porte po Damira Krištofca, bio je s njim tijekom ispitivanja te ga je nakon ispitivanja, ispratio ponovno do porte.
- 48.3. Ime i prezime Denis Fajdetić svjedoku Sokaliću ništa ne znači [na zapisniku o ispitivanju svjedoka Damira Krištofca, list 180, uvodno je navedeno da u 16,15 započinje ispitivanje svjedoka Damira Krištofca, potom je konstatirano da su prisutni policijski istražitelj Alen Sokalić i zapisničar Velimir Cerjak, te svjedok-oštećeni Denis Fajdetić, nakon čega su navedeni osobni podaci Damira Krištofca koji se dalje navodi u ostatku zapisnika koji je i potpisao]. Kada je svjedoku predložena prva stranica zapisnika o ispitivanju Damira Krištofca na listu 180. gdje piše Denis Fajdetić pojasnio je da pretpostavlja da se radi o omašci kolege koji je pisao zapisnik. Takve omaške se mogu dogoditi budući da se koriste obrasci tj. šprance zapisnika. Inače vrijeme početka i kraja ispitivanja je točno upisano.
- 48.4. Ne zna da li je Damiru Krištofcu uručen poziv za ispitivanje budući da je otišao do porte i tamo zatekao Damira Krištofca. Nije mu poznato ime i prezime odvjetnice iz Bjelovara, Ružice Pilić Šinko. Osim policijskog službenika koji je pisao zapisnik svjedok Sokalić ne zna da li je još netko drugi osim njih bio u kontaktu s Damirom Krištofcom.
49. Policijski službenik Velimir Cerjak, ispitan u svojstvu svjedoka, naveo je da se sjeća da je u ovom predmetu za koji se sada vodi kazneni postupak sudjelovao kao zapisničar prilikom ispitivanja jedne osobe i isto tako je sudjelovao prilikom dvije ili tri pretrage domova određenih osoba. Prisjeća se prezimena Krištofac. Inače, kada sudjeluje u radnji ispitivanja kao zapisničar, onda prilikom te radnje samo piše zapisnik. Dakle, ne pribavlja nalog i ne obavlja druge radnje. Kad je sudjelovao kao zapisničar ta radnja ispitivanja se po ničemu nije razlikovala od radnji ispitivanja u drugim predmetima da bi ju po nečem zapamtio. Ne zna detalje kako je ta osoba koja je ispitivana došla, da li ju je netko pozvao, da li je sama došla ili nešto drugo.
- 49.1. Prilikom ispitivanja prema toj osobi nije primjenjivana nikakva sila, nije udarana, nije se koristio šljem ili nešto slično. Praksa je da nalog za ispitivanje radi vođa grupe, a vođe grupe su u ovom konkretnom slučaju bili Ivan Kuhar koji je radio operativni dio i Nikica Šincek koji je radio pisani dio što znači da je bio u kontaktu s nadležnim državnim odvjetnikom, pisao potrebne dokumente te na kraju sastavio izvješće.
- 49.2. Kada je svjedoku predložen zapisnik o ispitivanju svjedoka Damira Krištofca s lista 180. i upitan za ime i prezime Denis Fajdetić, svjedok Cerjak je odgovorio da se radi o omašci. Pojasnio je da se prilikom sastavljanja zapisnika koriste obrasci, pa se pazi da ne ostanu stari brojevi naloga i nešto slično tako da je u ovom konkretnom slučaju

došlo do omaške. Vrijeme 16:15 sati kao vrijeme početka te 19:15 sati kao vrijeme završetka radnje su točni. Prilikom dolaska stranke u policijsku zgradu u Heinzelovoj evidentiraju se podaci osobe koja je pristupila i vrijeme dolaska. Izuzeci mu nisu poznati, ali ako se osoba dovodi kao uhićenik, onda se ne upisuju podaci te osobe na porti nego se sastavlja zapisnik o uhićenju te se podaci unose u sustav i izvješćuje državno odvjetništvo.

50. Dakle, iskaze svjedoka Alena Sokalića te Velimira Cerjaka koji su jasni, određeni i životni sud je cijenio istinitim, a iskaz svjedoka Damira Krištofca u dijelu u kojem je svjedočio da je istinit iskaz s rasprave, a da je promijenio iskaz dan u istrazi, jer je on takav iskaz dao pod prisilom navodeći da su ga policajci šamarali te udarali pendrekom po glavi, sud je cijenio neistinitim. Takav iskaz ne samo da je suprotan iskazima svjedoka Alena Sokalića te Velimira Cerjaka nego je potpuno neuvjerljiv pa čak i neozbiljan.
51. Osim toga, vijeće je imalo na umu i vremenski slijed policijskog postupanja. Iz izvješća o uhićenju i dovođenju razvidno je da je optuženi Milan Krištofac uhićen 26. siječnja 2022. u 8,30. Svjedok Damir Krištofac ispitan je pred policijskim istražiteljem 26. siječnja 2022. temeljem naloga državnog odvjetnika, poslanim fax-uređajem u 16,03., a ispitivanje je provedeno od 16,15 – 19,15.
52. Tijekom prvog suđenja bila je ispitana i svjedokinja Ružica Piličić-Šinko, odvjetnica iz Bjelovara, koja je navela da ju je na telefon kontaktirao netko od obitelji Milana Krištofca. Ta osoba koja ju je nazvala rekla joj je da su uhićeni Milan te Damir Krištofac i da Milan Krištofac ima odvjetnika, a Damir Krištofac nema odvjetnika. Ta osoba ju je pitala da li bi ona mogla provjeriti zbog čega je Damir Krištofac uhićen i da preuzme njegovo zastupanje. Uputila se u policiju u Heinzelovoj ulici u Zagrebu gdje je došla i tražila da vidi Damira Krištofca. Dobila je informaciju da Damir Krištofac nije uhićen nego da je doveden u svojstvu građanina. S obzirom da su ju zvali iz obitelji Krištofac kako bi zastupala Damira Krištofca, svjedokinja je u policiji inzistirala da ga vidi. Sjeća se da je to dosta dugo trajalo dok ga nije vidjela. To je trajalo budući da je policija pružala "otpor" da ga vidi u smislu toga što su joj govorili da je on dobrovoljno došao kao građanin, da će s njim biti obavljen obavijesni razgovor, pa s obzirom da nije uhićen ne mora imati branitelja. Međutim, inzistirala je da ga vidi i u tome je uspjela.
- 52.1. Svjedokinja Ružica Piličić-Šinko dalje je izjavila da su je policijski službenici odveli u jednu prostoriju gdje se nalazila osoba koja joj se predstavila imenom i prezimenom Damir Krištofac. Tijekom razgovora s tom osobom u toj prostoriji su bila i dva policijska službenika. Pitala je tu osobu je li uhićen, a on je odgovorio da ne zna i da ne žali razgovarati s njom. Izgledao je silno uplašen i crven u licu. Pitala ga je da li je dobro, a on joj je odgovorio da je dobro, da ne želi s njom razgovarati i da ode. S obzirom na to da on nije htio razgovarati s njom i da je odbio zastupanje, svjedokinja je napustila službene prostorije policije. Telefonski se ponovno čula s nekim od članova obitelji Milana Krištofca i ispričala im ono što je i maloprije svjedočila. Dakle, s njima nije imala neposredni osobni kontakt.
- 52.2. Svjedokinja ne zna na koji način je Damir Krištofac došao u policiju, ali s obzirom da joj je netko od članova obitelji Milana Krištofca, koji ju je telefonskim putem kontaktirao, rekao da je on kao i Milan Krištofac uhićen, pretpostavlja da ga je dovela policija, ali ponovila je da je to njezina pretpostavka. Inače ona je prethodno u jednom predmetu

zastupala Milana Krištofca i to u fazi istrage, a angažirao ju je otac Milana Krištofca. Sjeća se da je tada Milan Krištofac bio u istražnom zatvoru. Inače, zastupala je i oca Milana Krištofca u jednom predmetu u Bjelovaru u kojem su radnje poduzimali policijski službenici, ali ga više ne zastupa.

- 52.3. Iskaz svjedokinje odvjetnice vijeće je pažljivo razmotrilo. Svjedokinja je prvo izjavila da je Damir Krištofac bio doveden u svojstvu građanina, a potom da je u policiju došao dobrovoljno kao građanin, da će s njime biti obavljen obavijesni razgovor, da nije uhićen i da ne mora imati branitelja. Na kraju je objasnila da je pretpostavila da je bio doveden s obzirom na informaciju koju su joj dali članovi obitelji optuženog Milana Krištofca. Potonje se ukazuje kao jedino logično s obzirom na kronologiju: uhićenje Milana Krištofca (točka 55. obrazloženja), činjenicu da članovi obitelji znaju da je optuženi Milan Krištofac uhićen, a da se Damir Krištofac odlučio na davanje obavijesti policiji te da zbog toga kontaktiraju svjedokinju odvjetnicu. Dakle, za zaključiti je da Damir Krištofac nije bio doveden protiv svoje volje i da je u policiju došao dobrovoljno, jer bi u protivnom morao postojati pisani trag o bilo kakvoj intruzivnoj mjeri tj. prisilnom dovođenju ili uhićenju, a takav je izostao, štoviše svjedok Alen Sokalić zatekao je Damira Krištofca kod porte nakon što je stigao nalog za ispitivanjem u svojstvu svjedoka. Potom, odvjetnici je omogućen kontakt uz objašnjenje da Damir Krištofac nije osumnjičenik. Stoga je očito da se svjedok Damir Krištofac u vrijeme izdavanja naloga nalazio u prostorijama policije svojom voljom, a ne zato što je bio uhićen ili prisilno doveden. Ovo tim više što je i sam svjedok Damir Krištofac na raspravi izjavio kako je sam došao u policiju, zajedno s ocem optuženog Milana Krištofca, Milanom (starijim) Krištofcem (jer da je njega policija zvala da dođe), te da iako nije primio poziv, majka mu je rekla da ga je policija tražila kući i da su mu u poštanskom sandučiću ostavili poziv.
53. Dakle, iskaz svjedokinje Ružice Piličić-Šinko suglasan je iskazima svjedoka Alena Sokalića i Velimira Cerjaka o tome da Damir Krištofac nije bio uhićen nego je u policiji bio u svojstvu građanina i dao je iskaz kao svjedok nakon što je u međuvremenu pristigao nalog državnog odvjetnika poslan putem fax-a. Stoga je bila netočna informacija osobe koja ju je telefonski kontaktirala da je Damir Krištofac uhićen te stoga nije bilo potrebe za njegovom zastupanjem tj. obranu. U tom smislu prihvaćeni su kao vjerodostojni iskazi navedenih svjedoka.
54. Osim toga, iz iskaza svjedokinje Ružice Piličić-Šinko, koju su kontaktirali članovi obitelji optuženog Milana Krištofca, nadalje proizlazi da je ona već prethodno zastupala i optuženog Milana Krištofca i njegovog oca, pa je očito da su ju članovi obitelji optuženog Milana Krištofca namjeravali angažirati vodeći se prvenstveno zaštitom interesa optuženog Milana Krištofca, a ne Damira Krištofca.
55. S ovime treba povezati i iskaz svjedoka Nenada Rajna.
- 55.1. Svjedok Nenad Rajn iskazao je kako nema nikakvih saznanja o razbojništvu. Zna da je Milan u zatvoru i da se dovodi u vezu s kaznenim djelom počinjenim na štetu gospođe za koju su radili selidbu. Dana 17. ožujka 2022. nazvala ga je sestra Marijana i rekla da ga je tražila policija radi ispitivanja u svojstvu svjedoka. Sestra mu je rekla da su ga zvali i Milanovi roditelji i da moraju s njime razgovarati. Idućeg dana vratio se u Bjelovar ali nije se nikome javljao nego je odmah otišao u grad kako bi izbjegao ikakve susrete i komunikaciju sa Milanovim roditeljima prije nego da iskaz policiji jer je

očekivao da će vršiti pritisak na njega, a pogotovo preko njegove sestre, sve u svrhu zaštite Milana Krištofca. Poznato mu je i da su Milanovi roditelji vršili veliki pritisak na Jegera najvjerojatnije kako bi dao iskaz koji bi išao u korist njihovog sina.

56. Ovdje treba dodati da je Damir Krištofac u prethodnom postupku izjavio da ga je optuženi Milan Krištofac zvao dan prije uhićenja, rekavši mu da ga je policija tražila, vjerojatno zbog gospođe koju su selili iz Splita u Zagreb. Optuženi Milan Krištofac tada je svjedoku rekao, da ako i njega policija privede, neka svu krivnju preuzme na sebe, te da će mu njegova obitelj platiti odvjetnika. Po prednošenju navedenog, na raspravi je izjavio, kako je to već navedeno, da je takav iskaz dao pod prisilom policijskih službenika.
57. Da su članovi obitelji optuženog Milana Krištofca postupali vođeni ciljem zaštite interesa optuženog Milana Krištofca proizlazi i izjave koju je u spis predmeta dostavio Damir Krištofac (list 423. i 424.) sadržaja: *"Ja, Damir Krištofac želim dati izjavu vezano za događaje od prosinca 2021. godine za koje me se već ispitalo. Mene su zvali da dam svoj iskaz i mene je to jako prepalo jer ne želim imati nikakvih problema sa zatvorom, i rečeno mi je da moram potvrditi sve što mi govore kako ja ne bih završio optužen za krađu, i ja sam onda rekao sve što se od mene tražilo. Nije istina da bi moj bratić Milan Krištofac išao kopirati ključ od one gospođe koju smo selili niti da sam vidio da bilo kakav ključ daje Leu Joziću, nije me Milan niti tražio da bilo kakvu krivnju preuzimam na sebe. Ja sam tamo gdje su me pitali svašta rekao samo da ja za nešto ne ispadnem krivim i žao mi je radio toga, ali bilo me je strah da me netko ne zatvori. U Zagrebu, 10.3.2022. Damir Krištofac"*. U toj izjavi svjedok je ovjerio svoj potpis po javnom bilježniku koji je također utvrdio tom prilikom i istovjetnost svjedokinje Romane Krištofac i Milke Krištofac.
58. Upitan na okolnosti sastavljanja te izjave svjedok Damir Krištofac je odgovorio da je Milka Krištofac, majka optuženog Milana Krištofca, tražila da tu izjavu potpiše i išao ju je potpisati s njom kod javnog bilježnika. Ne sjeća se sadržaja izjave, a kada je upitan od kuda je onda Milki Krištofac poznat sadržaj svjedokovog iskaza u policiji, odgovorio je da joj je on rekao, pa je onda tako izjava sastavljena.
- 58.1. S tim u vezi, potrebno je navesti kako Damir Krištofac u izjavi nije naveo da su ga policajci šamarali i udarali, a kako je to iskazivao na raspravi. Još važnije, u izjavi je naveo kako nije vidio da optuženi Milan Krištofac „daje bilo kakav ključ Leu Joziću“ iako je na raspravi izjavio kako je ključ koji je optuženi Milan Krištofac predao Lepoldu Joziću bio ključ kombija koji je optuženi Milan Krištofac dao Lepoldu Joziću u zamjenu za kupljeno vozilo.
59. Tako iz sadržaja izjave Damira Krištofca (list 423. i 424. spisa), ali i njegovog iskaza kao svjedoka sa rasprave, jasno proizlazi da je Damir Krištofac rekao majci optuženog Milana Krištofca što je iskazivao u policiji u svojstvu svjedoka, a da je majka optuženika tražila od svjedoka da kod javnog bilježnika potpiše izjavu da nije istina ono što je svjedočio u istrazi. Pri tome je potrebno istaknuti da iz zapisnika o ispitivanju Damira Krištofca u istrazi jasno proizlazi da je propisno upozoren na posljedice lažnog iskazivanja. K tome, posjetila ga je i odvjetnica koju je namjeravala angažirati obitelj optuženog Milana Krištofca (iako je Damir Krištofac u policiji bio u svojstvu građanina), te se on zahvalio odvjetnici Ružici Piličić-Šinko i rekao joj da mu nije potrebna njezina pomoć. Damir Krištofac je tada u policiji dao iskaz koji je potom na raspravi promijenio,

a prije toga i na traženje majke optuženog Milana Krištofca išao u javnobilježnički ured ovjeriti potpis na izjavi koju je dostavio u spis predmeta.

60. Nasuprot navedenom, optuženici su se branili da je jedini ključ koji su si predali bio ključ vozila koji je bio predmet kupoprodajnog ugovora sklopljenog u to vrijeme. Zato je ovdje potrebno analizirati obrane optuženika.
- 60.1. Optuženi Milan Krištovac opovrgnuo je da je izradio kopiju ključa, jedini ključ imao je od kombija. Optuženi Leopold Jozić tvrdio je da je u vremenu nakon selidbe i prije počinjenja razbojništva optuženom Milanu Krištofcu prodao vozilo te da je pod cijenu primio jedno vozilo i ključ za to vozilo.
- 60.2. U dokaz svojoj obrani optuženi Leopold Jozić dostavio je ugovor kojim mu optuženi Milan Krištofac prodaje vozilo Mercedes Sprinter iz 2000. za 15.000,00 kuna, koji je sklopljen 10. siječnja 2022., koji je prethodno optuženi Milan Krištofa kupio od veterinarske ambulante 7. siječnja 2022. za 2.500,00 kn. Dostavio je i presliku prometne dozvole u kojoj je kao vlasnik navedena Veterinarska stanica, s rokom važenja prometne dozvole do 29. ožujka 2022.
- 60.3. Svjedok Nenad Rajn izjavio je kako je nakon kraćeg vremena [nakon radova u stanu Ane Zambate] išao s Milanom i, misli, s Jegerom kod Lea, gdje je Milan Leu nudio svoj žuti kombi na prodaju. Misli i da je Leo i kupio taj kombi. Čuo je da Milan i Leo razgovaraju o stanju tog kombija, ali nije bio nazočan u vezi s dogovorima o isplatama, niti se želi uvlačiti u tuđe razgovore. Nasuprot tome, kako je već prezentirano svjedok Damir Krištofac je u istrazi naveo kako su predaju ključa [stana Ane zambata] Leu su vidjeli i otac od Milana [koji je koristio povlasticu nesvjedočenja] i Nenad Rajn.
61. Točno je svjedok Nenad Rajn (kojeg vijeće ocjenjuje vjerodostojnim kako je to na više mjesta istaknuto) nije potvrdio iskaz svjedoka Damira Krištofca iz istrage o predaji ključa. No on ga nije niti opovrgnuo, tim više što se iskazuje kako se „ne želi uvlačiti u tuđe razgovore“ niti nazoči isplatama kod selidbe. Zato, vijeće smatra da kupoprodaja vozila, koja po logici stvari uključuje i predaju ključa vozila, ne opovrgava predaju kopije ključa stana koji je uporabljen tijekom razbojništva i o kojem je iskazivao svjedok Damir Krištofac u istrazi.
- 61.1. Štoviše, obrana o predaji ključa vozila, samo potvrđuje da su se nakon selidbe, a prije počinjenja kaznenog djela optuženi Milan Krištofac i optuženi Leopold Jozić susreli iako provedenim vještačenjem nisu utvrđeni kontakti telefonskog broj koji je koristio optuženi Milan Krištofac (iz iskaza Ane Zambate slijedi da se „Ivica Bogdan“, kojeg je ona prepoznala kao optuženog Milana Krištofca, prema zapisniku o prepoznavanju koristio brojem mobitela: 091/5743-818.), a nakon tog susreta dolazi do intenzivne komunikacije optuženog Leopolda Jožića i Romana Stevanovića, o čemu će biti riječi kasnije.
62. Osim toga, svjedok Damir Krištofac izmijenio je svoj iskaz i u nekim drugim detaljima. Tako je na raspravi iskazivao kako je on dogovarao cijenu selidbe iz Splita u Zagreb, a u prethodnom postupku da je to učinio optuženi Milan Krištofac koji se predstavio kao Ivica, kojem je gospođa (Ana Zambata) slala slike namještaja. Svi ti detalji, sadržani u opširnim iskazima ovog svjedoka, samo ukazuju na to da je svjedok Damir Krištofac na raspravi pokušao ekskulpirati optuženog Milana Krištofca, koji iskaz u tim

dijelovima vijeće nije prihvatilo kao vjerodostojan, jer je u suprotnosti sa svim drugim izvedenim dokazima.

63. Prema tome, prihvaćen je iskaz svjedoka Damira Krištofca pred policijskim istražiteljem, koji je svjedoku predložen na raspravi na prvom suđenju i na koji se svjedok očitovao kako je to prezentirano. Pri tome, prihvaćanje iskaza danog u ranijoj fazi postupka, a ne onog koji svjedok daje na raspravi, ne protivi se kao takvo konfrontacijskom pravu. Naime, Europski sud za ljudska prava, koji je jedini ovlašten tumačiti sadržaj i opseg konfrontacijskog prava kao sastavnice pravičnosti je u više svojih odluka naveo kako ne smatra nužnim davanje prednosti iskazu svjedoka danom na javnoj raspravi u odnosu na druge iskaze istog svjedoka (*Vidgen protiv Nizozemske* (odluka), *Šekerija protiv Hrvatske* točke 121. i 122., u kojoj se osuđujuća presuda temeljila na nekonfrontiranom iskazu). S druge strane, u smislu odredbe članka 431. stavka 2. ZKP/08., vijeće svoju odluku nije temeljilo na nekonfrontiranom zapisniku ispitivanja pred policijskim istražiteljem, nago u cjelini njegovog iskaza danog na raspravi u kontradiktornom postupku, u povezanosti s ostalim izvedenim dokazima. Prvo, obrazloženja svjedoka Damira Krištofca s rasprave su potpuno neuvjerljiva. Neozbiljna je tvrdnja policajcima koji stavljaju kacigu na glavu svjedoku kako bi ga prisilili na davanje iskaza kakav priželjkiju. Nema nikakve logike da se roditelji nekog osumnjičenika uključuju u dokazni postupak i sugeriraju koji bi svjedok trebao što izjaviti niti provjeravati sadržaj njihovih iskaza, ako i sami nemaju saznanja o tome što bi svjedoci mogli iskazati, s obzirom na to da je Damir Krištofac naveo kako je predaju ključa vidio i otac optuženog Milana Krištofca koji nije mogao biti ispitan jer je koristio povlasticu svjedochenja (i svjedok Nenad Rajn, što je već obrazloženo). Ovdje roditelji optuženog Milana Krištofca, za vrijeme dok je on lišen slobode, djeluju ne samo prema Damiru Krištofcu nego i prema Nenadu Rajnu.
- 63.1. Prema tome, s obzirom na to da Ana i Marlena Zambata očito nisu dale ključ Romanu Stevanoviću te s obzirom na to da bez optuženog Milana Krištofca, putem optuženog Leopolda Jožića, Roman Stevanović na drugi način nije mogao doći do informacije o tome da Ana Zambata namjerava ponijeti prijavu policiji, jer je samo optuženi Milan Krištofac imao tu informaciju, to je očito za zaključiti, kao jedino logično, da je upravo Milan Krištofac izradio kopiju ključa, kako je to tvrdio Damir Krištofac u prehodnom postupku. To utvrđenje osnažuje i daljnji tijek odnosa koji je uslijedio: optuženika međusobno (već analiziran susret optuženog Milana Krištofca i optuženog Leopolda Jožića) i odnos optuženog Leopolda Jožića i Romana Stevanovića (vještačenjem utvrđena intenzivna komunikacija koje prethodi počinjenju razbojništva, o kojoj će biti riječi u nastavku). Navedeno opovrgava i daljnju implikaciju obrana da je ključ tijekom prenošenja stvari u stanovima u Zagrebu mogao učiniti i netko drugi od sudionika selidbe, s obzirom da svjedok Damir Krištofac u prehodnom postupku izjavljuje i da su se u jednom trenutku udaljili optuženi Milan Krištofac, Nenad Rajn i Romana Krištofac (točka 28.4.2. obrazloženja). No, oni, kako niti Damir Krištofac, za razliku od optuženog Milana Krištofca, kojeg izravno u prehodnom postupku tereti svjedok Damir Krištofac, naprosto nisu imali informaciju o namjeri Ane Zambate da podnese prijavu policiji, što znači da je ključ i tu informaciju mogao prenijeti samo optuženi Milan Krištofac. U tom svjetlu, iskaz Damira Krištofca nije niti jedini niti odlučujući dokaz.

Odnos između optuženog Leopolda Jožića i Romana Stevanovića

64. Nije sporno da je Roman Stevanović bio podstanar u stanu optuženog Leopolda Jožića.
65. Provedenim digitalnim vještačenjem po vještaku za vještačenja digitalnih zapisa, telefonske i informatičke opreme Igoru Špoljariću, koje vijeće prihvaća i čija stručnost, istinitost i pouzdanost nije bila dovedena u pitanje, mobitela oduzetog od Romana Stevanovića pronađeni su zapisi o telefonskoj komunikaciji pomoću whatsapp s kontaktom „Leo stan“ (koji odgovara broju mobitela koji je oduzet od optuženog Leopolda Jožića, s pripadajućim pretplatničkim brojem 385915555625) i to 10 poziva u vremenskom razdoblju od 10. siječnja 2022. do 12. siječnja 2010. Indikativna je učestalost poziva i to da se komunikacija odvija upravo pred 13. siječnja 2022. kada će Roman Stevanović, prema pravomoćnoj presudi, s Đanijem Radelićem i Dinom Šajnom počiniti razbojništvo.
66. Zbog toga su kao svjedoci ispitani Romano Stevanović, Đani Radelić i Dino Šajn.
67. Romano Stevanović izjavio je da je osuđen zbog počinjenja kaznenog djela razbojništva zbog kojeg se i dalje ne smatra krivim. Optuženog Leopolda Jožića poznaje, od kad je, zajedno sa suprugom i dvoje djece stupio u najam stana u Zagrebu, Dubrava 166. sredinom 2020 ili početkom 2021.
68. Izjavio je kako je s Leom samo poznanik. S Leopoldom Jožićem nikada nije razgovarao o počinjenju kaznenog djela razbojništva niti bilo kakvog drugog kaznenog djela, nikada u životu. Leopold Jožić nikada mu nije spominjao osobu Ana Zambata niti novac koji ona ima. Ni na kakvo kazneno djelo ga Leopold Jožić nije potakao. Nikada mu Leopold Jožić nije predao ključeve stana Ane Zambate, dao mu je samo ključeve stana u kojem sam stanovao. S Milanom Krištofom nikada u životu nije razgovarao, vidio ga je ovdje tek na sudu.
69. Izjavio je kako je Leopolda Jožića viđao jedanput do dva puta mjesečno kada mu je plaćao stanarinu ili što je već bilo potrebno vezano za stan. Na pitanje zastupnice optužbe koliko je često kontaktirao Leopolda Jožića odgovorio je jednom do dva puta mjesečno. Potom se ispravio te dodao kako već sam rekao da je Lea viđao jednom do dva puta mjesečno radi dogovora vezano za stan i plaćanje najamnine ali da se sad prisjeća da je jednom bilo i zbog rent- a-cara. Zvao ga je radi najma kombija, jer mu je jedan kolega rekao da mu treba kombi pa se sjetio Lea.
- 69.1. Na poseban upit zastupnice optužbe, nije se mogao sjetiti je li neposredno prije uhićenja zbog kaznenog djela razbojništva zbog kojeg je pravomoćno osuđen [14. siječnja 2022.] imao komunikaciju s Leopoldom Jožićem. Kada mu je zastupnica optužbe predložila nalaz digitalnog vještačenja vještaka (toč. 65. obrazloženja) o ostvarenih 10 telefonskih poziva s mobitelom koji koristi Leopold Jožić [10 poziva u vremenskom razdoblju od 10. siječnja 2022. do 12. siječnja 2010.] odgovorio je da se toga ne sjeća. U tom trenutku je optuženi Leopold Jožić bez odobrenja suda uskočio i naveo da je to bilo zbog problema sa sklopkom i strujom, a nakon toga svjedok je izjavio da se sjeća da je bilo problema sa sklopkom ali da se više ne sjeća, odnosno da je bilo problema sa sklopkom koja je izlazila malo-malo, nisu imali struje, a grijali su se na klimu a to je bio prvi mjesec i zato ga je zvao. Inače, možda je i sretao optuženog Jožića kada bi dolazio do zgrade jer je tamo bilo više stanara pa bi usput popričali. Da

Leopold Jozić ima rent a car znao je jer je pored kuće na kombiju imao veliki znak za rent a car.

- 69.2. Ovakav iskaz Romana Stevanovića vijeće je ocijenilo neuvjerljivim i usmjerenim da ekskulpaciju optuženika i sebe osobno, s obzirom na to da osuđeni Roman Stevanović ne prihvaća pravomoćnu presudu kojom je proglašen krivim zbog kaznenog djela razbojništva, koja se temelji, između ostalog i na snimkama video-nadzora i podacima o kretanju vozila kojim se upravljao Dino Šajn, koju kako je to već rečeno nema potrebe ovdje analizirati s obzirom na to da je presuda protiv Romana Stevanovića pravomoćna.
- 69.3. Za ovaj je predmet važan intenzitet komunikacije koja se odvija neposredno pred počinjenje kaznenog djela razbojništva, koju svjedok Roman Stevanović u slobodnom kazivanju ne spominje, na izravno postavljeno pitanje o toj komunikaciji odgovara da se ne sjeća, na što nepozvan, bez odobrenja reagira optuženi Leopold Jozić, spominjući probleme sa sklopkom kojih se nakon upadice optuženika svjedok ipak prisjeća, a nakon toga čak i dosta detaljno opisuje.
70. Iskazi svjedoka Đanija Radelića i Dine Šajna ustvari nisu važni za ovaj postupak, jer se činjenični opis kaznenog djela koje je optuženicima stavljen na teret iscrpljuje u poticanju Romana Stevanovića na počinjenje kaznenog djela, koje je ovaj počinio kako je to utvrđeno pravomoćnom presudom.
71. Svjedok Đani Radelić izjavio je kako optuženog Milana krištofca ne poznaje, prvi ga je puta vidio na sudu. Optuženog Leopolda Jozića zna od prije desetak godina iz viđenja, sreo sam se s njime dva ili tri puta, ne sjeća se kako su se upoznali, moguće na benzinskoj preko prijatelja, on se bavi najmom vozila. O kaznenom djelu razbojništva nije želio iskazivati jer je njegov postupak bio u tijeku na Vrhovnom sudu [po izvanrednom pravnom lijeku, opaska suda]. Iskaz ovog svjedoka je nevažan jer činjeničnim opisom optuženicima nije inkriminirana nikakva aktivnost s Đanijem Radelićem pa je potpuno irelevantno poznaje li on optuženike ili ne. Za ovaj su postupak mjerodavne aktivnosti optuženog Milana Krištofca, optuženog Milana Kristofca prema optuženom Leopoldu Joziću i optuženog Leopolda Jozića prema Romanu Stevanoviću, kao počinitelju kaznenog djela razbojništva prema pravomoćnoj presudi.
72. Svjedok Dino Šajn iskazao je kako Romana i Đanija zna od malena, iz istog su sela i tako su ga zvali za tu vožnju. Imao je broj telefona Romana Stevanovića. Đanijev misli nije imao. Nakon događaja pokušao je kontaktirati sa Romanom ali nije mu se javio. Za Milana Krištofca čuo je u ovom kaznenom postupku, prvi puta ga je vidio na video linku. Leopolda Jozića poznaje iz viđenja od ranije jer je on bio dobar prijatelj s njegovim pokojnim ocem. Romano Stevanović i optuženi Leopold Jozić se poznaju jer je Romano stanovao kod Leopolda, ne zna u kakvim su odnosima. Iskaz Dina Šajna, posredno potvrđuje razbojništvo koje je u odnosu na ključno Romana Stevanovića utvrđeno pravomoćnom presudom (kako je već to navedeno u točki 12.5. obrazloženja). Iskaz tog svjedoka važan je u onom dijelu u kojem on potvrđuje poznanstvo Romana Stevanovića i optuženog Leopolda Jozića. U tome je vijeće iskaz ocijenilo vjerodostojnim.

Zaključna utvrđenja i pravna ocjena kaznenog djela:

73. Vijeće je, kako je prethodno obrazloženo, utvrdilo da je optuženi Milan Krištofac došao do informacije da oštećenica Ana Zambata u stanu posjeduje veću količinu novca dobivenu od prodaje stana u Splitu, u vrijeme i na mjestu kako je to opisno u izreci presude te iskoristio nepažnju oštećenice i izradio kopiju ključa ulaznih vrata njezina stana.
74. U daljnjem slijedu, prvo optuženi Milan Krištofac predaje ključ i informaciju o novcu u stanu Ane Zambata optuženom Leopoldu Joziću, a potom to isto čini i optuženi Leopold Jozić koji ključ i dobivenu informaciju dalje prenosi prema optuženom Milanu Krištofcu.
75. Nasuprot tome, obrane optuženika, u bitnome da nisu imali ništa s počinjenim razbojništvom, da su se susreli samo radi prodaje vozila, da je optuženi Leopold Jozić komunicirao s Romanom Stevanovićem samo radi stana u kojem je Roman Stevanović bio podstanar, koje u sebi po prirodi stvari sadrže i tezu da je ključ mogao izraditi i bilo tko drugi i kako počinjeno razbojništvo nema nikakve veze sa selidbom odnosno optuženim Leopoldom Jozićem, otklonjene su kako je to prethodno obrazloženo, te ocijenjene usmjerenim na izbjegavanje kaznene odgovornosti i vijeće ih stoga, nije prihvatilo.
76. Stoga je trebalo utvrditi da li su optuženici, prethodno utvrđenim radnjama ušli u sferu poticanja na kazneno djelo, ako da kojeg i jesu li pri tome postupali s namjerom.
77. Prema članku 37. stavku 1. KZ/11. tko drugoga s namjerom potakne na počinjenje kaznenog djela, kaznit će se kao da ga je sam počinio. Poticatelj ne sudjeluje u samoj radnji niti na bilo koji način objektivno pridonosi počinjenju djela pa je to glavna razlika u odnosu na počinitelja.
- 77.1. Naime, poticatelj nema vlast nad voljom potaknute osobe nego je konačna odluka o počinjenju uvijek u rukama potaknutog. Način poticanja nije pobliže naveden u zakonu, pa se ono može sastojati i ukazivanju na povoljnu priliku, što optuženici ovdje upravo i čine predajom (optuženi Krištofac i izradom) ključa i prenošenjem informacija o novcu u stanu oštećene.
- 77.2. Prema pravnom stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske I KŽ -188/2012 ideja o počinjenju djela ne mora nužno biti poticanje. Međutim, optuženi Milan Krištofac očito je fazu ideje prevazišao konkretnim radnjama (izradom ključa, njegovom predajom, kao i predajom informacije), ušavši time nedvojbeno u kriminalnu sferu poticanja, a isto vrijedi i za radnje optuženog Leopolda Jozića.
- 77.3. Nadalje, moguće je i tzv. lančano poticanje (poticanje na poticanje), a to je poticanje koje je počinjeno posredstvom druge osobe (VSRH III Kr-100/2014, od 18. veljače 2015.). Ono postoji primjerice kada prvi poticatelj ... s namjerom da mu se plati ljetovanje potiče drugog, a potom ovaj kao sljedeći poticatelj s namjerom potiče direktora društva ... da počinji kazneno djelo zlorabe povjerenja u gospodarskom poslovanju (VSRH I KŽ-663/2019. od 19. veljače 2020.). Svako poticanje pretpostavlja adresata: u načelu poticanje je odnos pojedinca prema pojedincu, no to ne znači da poticatelj mora osobno poznavati osobu koju potiče niti ono mora uvijek biti usmjereno prema individualno određenoj osobi. U slučaju lančanog poticanja moguće je da prva osoba u lancu ne zna tko će biti počinitelj kaznenog djela na koje potiče. Zbog toga je

potpuno neodlučno to što u spisu nije bilo dokaza o poznanstvu Romana Stevanovića i optuženog Milana Krištofca.

- 77.4. Za poticanje se traži namjera, pri čemu je (ovdje nevažno) dostatna i ona neizravna. No, posebnost kod poticanja je da namjera poticatelja mora biti dvostruka: primarno, obuhvaća samu radnju poticanja uključujući svijest o poticanju i htijenje (ili, ovdje nevažno, barem pristajanje); sekundarno, obuhvaća samo kazneno djelo počinitelja. Pri tome, namjera poticatelja treba obuhvatiti kazneno djelo glavnog počinitelja tj. nije neophodno da poticatelj kaznenog djela predvidi i vodi računa o svim pojedinostima počinjenja kaznenog djela ... glavnog počinitelja (VSRH I KŽ-25/2008 od 11. veljače 2009.). Dakle, namjera poticatelja treba obuhvatiti kazneno djelo glavnog počinitelja ali nije neophodno da poticatelj kaznenog djela predvidi i vodi računa o svim pojedinostima počinjenja kaznenog djela ... glavnog počinitelja (VSRH I KŽ-25/2008 od 11. veljače 2009.).
- 77.5. Namjera poticatelja određuje i granicu njegove odgovornosti. Naime, poticatelji odgovaraju u skladu sa svojom namjerom. To je važno u slučaju ekscesa glavnog počinitelja kada on učini nešto preko sadržaja namjere poticatelja. Dakle, kada je postupio drugačije tj. išao preko onog što je poticatelj imao u svojoj namjeri. U slučaju kvantitativnog ekscesa glavni počinitelj čini više od onog što obuhvaća namjera poticatelja. Naime, prema članku 39. stavku 1. KZ/11. svaki supočinitelj i sudionik (poticatelj i pomagač) kažnjava se u skladu sa svojom krivnjom.
78. Iz radnji koje su poduzeli, prvo optuženi Milan Krištofac izradom ključa i kasnije njegovom predajom, uz informaciju o novcu optuženom Leopoldu Joziću i potonji, njihovim daljnjim prosljeđivanjem Romanu Stevanoviću, vijeće zaključuje da oni te radnje čine sa sviješću i voljom da drugoga potaknu kako bi počinitelj u konačnici počinio kazneno djelo teške krađe i upravo je počinjenje kaznenog djela teške krađe obuhvaćeno njihovom namjerom. Da optuženi Milan Krištofac nije svjestan svojeg djela i da ne želi njegovo počinjenje, tada ne bi izrađivao ključ stana i pogotovo ne bi ključ stana dalje predavao optuženom Leopoldu Joziću uz informaciju o novcu u stanu Ane Zambata. Isto vrijedi i za optuženog Leopolda Jozića.
- 78.1. Da namjera oba optuženika obuhvaća počinjenje kaznenog djela teške krađe, a ne razbojništva razvidno je iz njihovog postupanja: predan ključ i informacije logično ukazuju na počinjenje teške krađe (predaja ključa do kojeg počinitelj dolazi neovlašteno predstavlja „savladvanje većih prepreka“ iz članka 229. stavka 1. točke 1. KZ/11. (tako i VSRH, KŽ-1130/84 od 30. siječnja 1985.), a spoznaja o novcu dobivenog prodajom stana „veliku vrijednost“ koja po logici stvari prelazi 7.963,69 EUR iz članka 229. stavka 2. u vezi s člankom 87. stavka 29. KZ/11., pri čemu je iznos konkretne pribavljene imovinske koristi utvrđen u pravomoćnoj presudi donesenoj, ovdje ključno protiv Romana Stevanovića, 445.000,00 EUR-a). Zbog toga odluka počinitelja koji se odlučuje za počinjenje kaznenog djela razbojništva, a ne krađe, nadilazi namjeru optuženika, poticatelja, tj. predstavlja kvantitativni eksces, za koji optuženici ne odgovaraju u skladu s člankom 39. stavkom 1. KZ/11. Iz tih razloga je vijeće izmijenilo činjenični opis kaznenog djela, na način kako je to navedeno u izreci (vidi i točka 16.1. obrazloženja). U konačnici takvu je namjeru opisana i u činjeničnom opisu optužnice.

79. Prema tome, vijeće je neprijeporno utvrdilo kako su optuženici poduzeli sve radnje upravo onako kako je to opisano u činjeničnom opisu kaznenih djela koja im se stavljaju na teret. Na taj način ostvarili su sva objektivna obilježja kaznenog djela za koje su proglašeni krivima.
80. Osim toga oba su optuženika bila svjesna svojeg djela i svih njegovih obilježja i upravo takvo ponašanje su htjeli kao takvo. Isto tako oni su bili svjesni i željeli potaknuti počinitelja na počinjenje kaznenog djela teške krađe. Zato su postupali s oblikom krivnje koji se u pravu naziva izravna namjera. Bili su svjesni zabranjenosti djela, a pritom ne postoji niti jedan ispričavajući razlog. Ubrojivost optuženika nije bila dovedena u pitanje. Na taj način ostvarili su i sva subjektivna obilježja kaznenog djela koje su proglašeni krivima.
81. Slijedom navedenog, optuženike je vijeće proglasilo krivima zbog počinjenja kaznenog djela protiv imovine, poticanjem na tešku krađu – opisano u članku 229. stavak 2. u vezi sa stavkom 1. točkom 1. i člankom 228. stavkom 1 KZ/11., sve u vezi sa člankom 37. stavak 1. KZ/11., a kažnjivo po članku 229. stavku 2. i članku 37. stavku 1. KZ/11.

U odnosu na odluku o kazni:

82. Prilikom izbora vrste i mjere kaznenopravne sankcije, vijeće je primijenilo opće pravilo o izboru vrste i visine kazne, polazeći od stupnja krivnje i svrhe kažnjavanja, a cijeneći sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža, osobito jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra, pobude iz koji je djelo počinjeno, prijašnji život počinitelja, njihove osobne i imovinske prilike te njihovo ponašanje nakon počinjenja djela kao i odnos prema žrtvi.
83. Prema članku 37. stavku 1. KZ/11. poticatelj se kažnjava kao da je djelo na koje potakne sam počinio. Člankom 229. stavkom 2. KZ/11. propisana je kazna zatvora od jedne do osam godina zatvora.
84. Tako je u odnosu na oba optuženika vijeće cijenilo da su kazneno djelo počinili s maksimalnim stupnjem krivnje tj. izravnom namjerom, bili su ubrojivi i svjesni zabranjenosti svojeg postupanja.
85. Optuženom Milanu Krištofcu je kao otegotno cijanjeno da je do sada višestruko osuđivan zbog počinjenja kaznenih djela protiv imovine, tj. istovrsnih kaznenih djela. Ovaj optuženik do sada je osuđen u tri navrata: prvo, presudom pravomoćnom 5. ožujka 2023. zbog prijevare na kaznu zatvora u trajanju 8 mjeseci, uvjetno na 2 godine; potom zbog prijevare 8. travnja 2025. na kaznu zatvora u trajanju 1 godine uvjetno na 3 godine; te 29. rujna 2025. zbog prijevare kaznu zatvora 1 godine uvjetno na 3 godine uz posebnu obvezu popravljjanje štete počinjene kaznenim djelom u roku 7 mjeseci. Radi se o presudama (općinskog suda u Bjelovaru K-451/23., i K-260/22. te presudi Općinskog suda u Požegi broj K-21/23.) koje su postale pravomoćne nakon počinjenja djela zbog kojeg je osuđen u ovom postupku, no koje ukazuju na ponašanje okrivljenika nakon počinjenja djela protivno zakonu i koje je cijanjeno u tom smislu otegotnim. Kao otegotno je cijanjeno i to da je kazneno djelo za koje je ovom presudom proglašen krivim optuženi Milan Krištofac počinio iskorištavanjem pružanjem prilike za zaradu radom, tj. nakon što ga je oštećena Ana Zambata, osoba starije životne dobi, angažirala na poslovima selidbe. Navedeno upućuje na visok stupanj kriminalne volje

i drskosti u počinjenju kaznenog djela. Kao olakotno ovom je optuženiku cijenjeno da je otac petero maloljetne djece koje je dužan uzdržavati.

86. Optuženom Leopoldu Joziću kao otegotno je cijenjeno da je presudom Općinskog suda u Sisku K-357/16., pravomoćnom 22. svibnja 2023. osuđen zbog kaznenog djela teške tjelesne ozljede na kaznu zatvora u trajanju jedne godine, uvjetno na tri godine. Iako se radi o različitom kaznenom djelu, koje je, s obzirom na poslovni broj predmeta očito počinjeno prije kaznenog djela zbog kojeg je sada proglašen krivim, ova je činjenica optuženiku cijenjena otegotnom, jer pokazuje da i prijašnji optuženikov život nije bio usklađen sa zakonom. Postupanje ovog optuženika, koji je kako to sam navodi vrlo dobro situiran, pokazuje na drskost u počinjenju djela. Kao olakotno ovom je optuženiku kao olakotno cijenjeno da je otac troje maloljetne djece koje uzdržava.
87. Dovodeći u vezu tako utvrđene okolnosti, vijeće na temelju članka 229. stavka 2. u vezi s člankom 37. stavkom 1. KZ/11. optuženog Milana Krištofca osudilo na kaznu zatvora u trajanju dvije godine, a optuženog Leopolda Jozića na kaznu zatvora u trajanju jedne godine i osam mjeseci. Navedenu kaznu vijeće smatra primjerenom kako individualnim okolnostima na strani optuženika tako i težini počinjenog kaznenog djela kao i posljedicama koje su nastupile. Sud je stava da izrečena kazna izražava društvenu osudu zbog počinjenog kaznenog djela te utječe na svijest počinitelja, ali i svih drugih osoba da ubuduće ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibeljnosti istih i o pravednosti kažnjavanja.
88. Na temelju članka 54. KZ/11. optuženom Milanu Krištofcu se u kaznu zatvora na koju je osuđen uračunava vrijeme oduzimanja slobode od 26. siječnja 2022. do 5. svibnja 2022., a optuženom Leopoldu Joziću se u kaznu zatvora na koju je osuđen uračunava vrijeme oduzimanja slobode od 28. siječnja 2022. do 5. svibnja 2022.

U odnosu na odluku o imovinskopravnom zahtjevu:

89. Oštećena žrtva Ana Zambata postavila je imovinskopravni zahtjev kojim od optuženika zahtijeva isplatu novčanog iznosa od 425.000,00 EUR, zajedno sa zateznim kamatama koje teku na taj iznos od dana 13. siječnja 2022. do isplate, i to do 31. prosinca 2022. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude.
90. U pravomoćnoj presudi kojom je, ključno, Roman Stevanović proglašen krivim, na temelju članka 158. stavka 2. ZKP/08. dosuđen je oštećenoj Ani Zambata iz Zagreba, Republike Austrije 5., OIB: 63378264172, imovinskopravni zahtjev u iznosu 435.000,00 eura/3.277.507,50 kuna te je nalaženo optuženom Romanu Stevanoviću, optuženom Đaniju Radeliću i optuženom Dini Šajnu solidarno platiti navedeni novčani iznos oštećenici i to u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti presude, dok je oštećenica s ostatkom imovinskopavnog zahtjeva upućena u parnicu. Dakle dosuđen je imovinskopravni zahtjev u iznosu konkretne pribavljene imovinske koristi

utvrđen u pravomoćnoj presudi donesenoj, ovdje ključno protiv Romana Stevanovića, 445.000,00 EUR-a, umanjen za iznos 10.000,00 EUR jer je na temelju članka 77. KZ/11. od optuženog Romana Stevanovića oduzeto 10 novčanica u apoenima od 500,00 eura koji su od njega privremeno oduzeti po policijskim službenicima dana 14. siječnja 2022. uz potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj 01241633, a od optuženog Dine Šajna 10 novčanica u apoenima od 500,00 eura koji su od njega privremeno oduzeti po policijskim službenicima dana 14. siječnja 2022. uz potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj 00069875.

91. S obzirom na to da su optuženici u ovom predmetu proglašeni krivima, te s obzirom na postavljeni imovinskopravni zahtjev, vijeće je na temelju članka 158. stavka 2. ZKP/08. dosudilo oštećenju Ani Zambata iz Zagreba, Republike Austrije 5., OIB: 63378264172, imovinskopravni zahtjev te se nalaže optuženom Milanu Krištofcu i optuženom Leopoldu Joziću (zajedno sa Romanom Stevanovićem, Đanijem Radelićem i Dinom Šajnom, prema pravomoćnom dijelu presude Županijskog suda u Zagrebu od 28. prosinca 2023. K-13/2023-203.) solidarno isplatiti oštećenju Ani Zambata, iz Zagreba, Republike Austrije 5, OIB: 63378264172, novčani iznos od 425.000,00 EUR, zajedno sa zateznim kamatama koje teku na taj iznos od dana 13. siječnja 2022. do isplate, i to do 31. prosinca 2022. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude.

U odnosu na odluku o trošku:

92. Odlučujući o trošku postupka, vijeće je na temelju članka 148. stavka 1. i 3. u vezi s člankom 145. stavkom 2. točkom 1., 6., i 8. ZKP/08. naložilo optuženom Milanu Krištofcu i optuženom Leopoldu Joziću, naknaditi troškove kaznenog postupka na ime paušala u iznosu 700,00 eura svaki optuženik, te solidarno (s Romanom Stevanovićem, Đanijem Radelićem i Dinom Šajnom, prema pravomoćnom dijelu presude Županijskog suda u Zagrebu od 28. prosinca 2023. K-13/2023-203.), troškove svjedoka u iznosu 109,58 eura/825,63 kuna i troškove vještačenja u iznosu 350,39 eura i to u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude te troškove opunomoćenika oštećenice, a o čemu će sud donijeti posebno rješenje.
93. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu, 3. ožujka 2026.

Predsjednica vijeća:
Buga Mrzljak Stenzel

POUKA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana, računajući od dana primitka pisanog otpravka ove presude. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o njoj odlučuje Visoki kazneni sud Republike Hrvatske kao sud drugoga stupnja.

Broj zapisa: **9-30888-9ec1d**

Kontrolni broj: **045f8-3c11a-173a5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.